

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 8974

Simbătă 20 noiembrie 1971

8 PAGINI — 40 BANI

**ADEZIUNEA
FAȚĂ DE
PROGRAMUL
EDUCAȚIEI
SOCIALISTE —
EXPRESIA
HOTĂRÎRII
DE A
İNDEPLINI
OBIECTIVELE
CONGRESULUI
AL X-LEA**

**Telegrame
adresate
C.C. al P.C.R.,
tovarășului
Nicolae
Ceaușescu**

In pagina a II-a

ORGANIZARE SUPERIOARĂ, SIGURANȚĂ MAXIMĂ in producția, transportul și distribuția ENERGIEI ELECTRICE!

IN LEGĂTURĂ CU HOTĂRÎREA COMITETULUI EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R. CU PRIVIRE
LA ÎMBUNĂȚĂRIEA ACTIVITĂȚII ÎN INDUSTRIA ENERGIEI ELECTRICE ȘI CREȘTEREA
GRADULUI DE SIGURANȚĂ ÎN FUNCȚIONAREA SISTEMULUI ENERGETIC

În epoca contemporană, producția și consumul de energie electrică s-au definit ca indicatori esențiali ai nivelului de civilizație și progres. Pe drept cuvânt, se poate spune că, practic nici un domeniu al tehnicii actuale nu se poate lipsi de energie electrică, devenită astăzi indispensabilă oricărei activități. Iată de ce constituie un merit deosebit al partidului nostru declanșarea în urmă cu mai bine de 20 de ani a marilor bătălii a electrificării, condiție determinantă pentru succesul operii de industrializare socialistă a țării, de propulsare a întregii vieți economice și sociale pe culmi tot mai înalte. Efortul pe care l-au făcut statul, poporul nostru în grandioasa operă de electrificare a adus astăzi România pe un loc important pe plan mondial. Producția de energie electrică în țara noastră s-a dublat la fiecare 4-5 ani, ajungând în acest an la circa 39 miliarde kWh și, respectiv, 8.000 MW putere instalată. Ca o urmare directă, producția anuală de energie electrică pe un locuitor a sporit de la 195 kWh în 1950, la 905 kWh în 1965 și la circa 2.000 kWh în 1971. În condițiile unui ridicat nivel tehnico-științific, comparabil cu cel realizat în țările cu energie electrică avansată, s-a mărit ponderea grupu-

rilor cu puteri unitare mari, de 175, 200 și 300 MW, instalate în centrale cu puteri de 600 până la peste 1.700 MW, cum sînt cele de la Borzești, Brazi, Luduș, Deva, Craiova, Poziștii de Fier, Rovinari ș.a.
În acest an, ca și în întregul cincinal, asigurând o utilizare superioară a capacităților existente și o valorificare promptă, eficientă, a fondurilor de investiții alocate de stat, se va dezvoltă în continuare în ritm susținut producția de energie electrică. Țara noastră va ajunge să producă la sfîrșitul acestui cincinal 58-60,8 miliarde kWh energie electrică, iar la sfîrșitul deceniului în curs 80-85 miliarde kWh energie; un asemenea nivel al producției, care va situa România printre țările cu o industrie energetică avansată — va asigura cerințele mereu crescînde ale dezvoltării și modernizării economiei, ale ridicării gradului de bunăstare și civilizație al poporului nostru.
Totmai pornind de la rolul și importanța deosebită pe care le are industria energetică și termice în dezvoltarea economico-socială a țării, de la cerința majoră a utilizării raționale a capacităților energice construite și așinate în vederea dezvoltării și activității acestui sector în perspectivă, creșterea partidului a acordat și acordă o atenție permanentă exploatarea și funcționării în condiții bune a sistemului energetic național. În cadrul acestor preocupări constante se înscrie și recenta Hotărîrea a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea activității în industria energiei electrice și termice și creșterea gradului de siguranță în funcționarea sistemului energetic, care urmărește asigurarea unor condiții tot mai favorabile pentru ridicarea pe o treaptă superioară a activității din această ramură importantă a economiei naționale. Noile măsuri cuprinse în această hotărîre converg spre îndeplinirea unei viziuni unitare, superioare asupra activității industriei energiei electrice și termice; ele sînt de natură să perfecționeze întregul proces de producere, distribuție și utilizare a energiei electrice și termice.
Hotărîrea Comitetului Executiv prevede înființarea Comisiei de Stat de analiză a funcționării sistemului energetic național și de elaborare a măsurilor corespunzătoare pentru

îmbunătățirea activității în acest domeniu, care trebuie să prezinte Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, pînă la 31 ianuarie 1972, concluziile analizei, ca și programul de măsuri pentru îmbunătățirea organizării și funcționării sistemului energetic național. Avete vorba de o amplă acțiune de analiză, dezbateri și de stabilire a măsurilor necesare care se va desfășura în cursul acestui trimestru la centralele electrice, nodurile importante ale sistemului energetic și la stațiile de transformare care alimentează platformele industriale. O atenție deosebită va trebui să fie acordată centrelor electrice și stațiilor de transformare, la care în ultimii doi ani au avut loc avarii, cu repercusiuni negative în alimentarea cu energie electrică și termică a unor consumatori și, în deosebi, a unor platforme ale industriei chimice. Este cazul centrelor electrice Craiova, Borzești, Govora, București-sud, Pălas, precum și al stațiilor de transformare Slătina, Săvesinș, Turu Măgurele ș.a.
În efectuarea acestor analize trebuie să se aibă în vedere că în ultimii ani în sistemul energetic național s-a înregistrat o tendință de creștere a numărului de avarii, un număr de agregate energetice fiind scoase din funcțiune — ceea ce a determinat suprasolicitearea altora, neefectuarea reparațiilor la termenele programate și aecșe avarii au dus la întreruperi în alimentarea cu energie electrică și termică a unor consumatori, au provocat perturbarea proceselor tehnologice și, implicit, pierderi de producție. Așa cum s-a apreciat, neajunsurile în funcționarea sistemului energetic se datorează, în principal, sălăbrii existenței și răspunderii Ministerului Energiei Electrice și Termice în controlul și întreprinderilor subordonate față de îndeplinirea atribuțiilor ce le revin în asigurarea funcționării normale a sistemului energetic.
Pornind de la necesitatea înlăturării acestor neajunsuri, colectivele de analiză vor trebui să examineze, pînă la începutul lunii decembrie a.c., printr-alte metode tehnice a instalațiilor și modul în care se desfășoară întreținerea și repararea lor, gradul

(Continuare în pag. a III-a)

O întrebare către organele agricole:

Cum explicați lipsa acțiunilor ferme pentru asigurarea semințelor de plante furajere?

În șirul măsurilor stabilite pentru dezvoltarea mai accelerată a zootehniei, un rol de excepțională importanță are organizarea bazei furajere de care depinde în cel mai înalt grad cantitatea și calitatea producției de carne, lapte, lînă, ouă și prețul de cost al acestor produse. În recenta Legă privind organizarea producției și folosirii nutreturilor, se subliniază necesitatea echilibrării balanței furajere pe seama sporirii producției nutreturilor de volum, cu un conținut energetic proteic corespunzător cerințelor, care să asigure, în totalitate, substanțele nutritive necesare fiecărei categorii de animale. Dar pentru a echilibra balanța furajelor, pentru a înălța rispa și consumul exagerat de concentrate, este nevoie ca, în fiecare unitate agricolă, să se obțină maximum de producție de pe terenurile arabile destinate furajelor, ca și de pe fiecare hectar de pășuni, la preț de cost cât mai redus. Experiența multor I.A.S. și cooperative agricole demonstrează necesitatea creării mai multor sortimente de plante furajere, adecvate fiecărei zone pedoclimatică.
Una din cauzele care trînzează aplicarea măsurilor în domeniul asigurării furajelor o constituie insuficiența cantitativă și mai ales calitativă a semințelor de plante de nutreț. Din această cauză sute de mii de hectare din pămîntul țării sînt cultivate cu plante mai puțin valoroase, situație deosebit de păgubitoare, mai ales în cazul pășuni-

lor, unde predomină ceea ce este oferit de natură. Aceasta se datorește, între altele, faptului că problemele ameliorării, producerii și condiționării semințelor furajere sînt adesea lăsate pe ultimul plan de către organele agricole. În unele județe primăvara se constată că nu există semințe de lucernă, trifoi, sparțetă, iar unele din acestea nu sînt nici măcar treierate la data cînd trebuie să fie deja însemîntate.
Calitatea semințelor reprezintă cea mai eficientă investiție pentru sporirea producției agricole, acestea avînd un mare rol pentru a pune în valoare cheltuielile efectuate pentru extinderea mecanizării, chimizării și irigațiilor pe suprafețele destinate bazei furajere. În Legă privind producerea, folosirea și controlul calității semințelor și materialului săditor pentru producția agricolă vegetală există o serie de prevederi care trebuie aplicate, pentru asigurarea unui fond biologic valoros al semințelor, însușiri genetice și culturale ridicate. În acest sens, principala condiție este să fie înălțurate mentalitățile că se poate amîna rezolvarea acestei probleme pînă spre primăvară, că an de an se poate completa stocul de semințe pe seama reparațiilor de la organele centrale. Pentru înlăturarea tendinței de a aștepta semințe produse de alții și de a acoperi deficiențele.

C. BORDEIANU

(Continuare în pag. a III-a)

Excelenței Sale domnului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România
Excelenței Vostră,
Vă rog să primiți mulțumirile mele cordiale pentru felicitările și bunele urări adresate cu ocazia nuntii mele în funcția de prim-ministru al Danemarcei.
Mă gîndesc cu plăcere la viitoarea noastră cooperare care, sper, va servi consolidării și întăririi pe mai departe a bunelor relații dintre Danemarca și România.

JENS OTTO KRAG
prim-ministru al Danemarcei

CIND MORFEU

E PAZNIC PE ȘANTIERE

**Într-o singură
noapte poți
stringe materiale
cit pentru o vilă**

„Ne plimbăm pe șantier și admirăm în voie orice în devenire a constructorilor, însă rămînem stupefijați de tabloul babilonian al neordinii și risipei. Prefabricate din fier-beton, tuburi de oxigen, chereștea și laminată stău risipite încoace și învîrtite.
În curțile gospodărilor particulare vezi cu șantierul observăm acareții construite din panouri de cofraje...
— Ce-ar fi să încercăm și noi o mașină cu material...
„Am tras în mijlocul șantierului, am încercat-o vîrf cu prefabricate din fier-beton și am experimentat-o fără nici o dificultate...
Fapta descrisă mai sus nu s-a petrecut acum. Cităm însă această sevență dintr-un reportaj apărut în ziarul nostru în urmă cu doi ani, fiindcă atunci pe șantierul de construcții nu s-au achimbat prea multe. Și acum pe multe din ele continuă să fie aceeași dezordine, harababură și risipă, dovadă a unei indiferențe crase față de obligațiile de serviciu ale celor puși să gospodărească și să păzească avutul obșteasc ca pe ochii din cap.
Recent, am întreprins din nou împreună cu organele de control din Inspectoratul Mîinii municipale București un raid de edificare asupra modului în care este asigurată în timpul nopții securitatea avutului obșteasc pe șantierul de construcții din Capitală. Puteam să refăcem fără dificultăți experimentul descris mai sus: în multe locuri șantierul erau parca ogrăzi parșite, în altele paznici dormeau duși. Am găsit atita neordinea și belșug de materiale lăsate

vraște în grîja nimănui, incit nu puteam încropi într-o singură noapte tot „necesarul” pentru o vilă (cu parter și etaj) — bașca cele ceva din cele ce nu se „otereau” cu dărnicie în noaptea de 17 noiembrie:

de oxigen, 2 aparate de sudură, electromotoare pentru instalarea hidroforului; plăci de marmură și de mozaic (să tot fi fost vreo 3-4 mașini cit să se fi pardosit toată curtea). La nevoie, puteam să-l luăm fără să știe și pe cei

toare, var, saci cu hurnă și fier, pînă la douăzeci și opt mii finisaje s.a.m.d. Sînt singurele obstacole pe care le întîlnim, patrulem zădărnice mai bine de jumătate de ora în căutarea paznicului. Constatări de aceeași natură am făcut și pe șantierul din str. Antoniană (I.C.P.B.). Aici ne-a impresionat o „inițiativă” locală: noroul din jur era pardosit cu cărămizi destinate construcțiilor; la doi pași, grămăzile de var și ciment împănateau aceeași soartă fără a mai vorbi de alte utilități imprăștiate peste tot.

Risipa, materialele depozitate necorespunzător și supuse degradării... Asemenea cărți de vizită am întîlnit și în alte unități. Nu ne-am propus aici o analiză amănunțită a acestor strîcături și a consecințelor lor. Dar chiar într-o tratare sumară nu s-ar putea trece cu vederea faptul că utilajele prost întretinute se uzează prematur, că tot ce a devenit inutilizabil datorită neglijenței înseamnă pierdere care scumpesc costul lucrării, care întîrzie executarea și prejudiciază calitatea ei. O subliniere: împrejurarea că tomai în aceste lucrări nu s-au aflat la datarea nici paznici, nu reprezintă nicicicum o simplă coincidență. Ea nu este altceva decît consecința modului defectuos de organizare, control și supraveghere a activității unităților respective. Este o consecință care ne-a fost confirmată concludent și de alte constatări făcute pe parcursul raidului nostru.

Dinu POPESCU
Emil MARINACHE

(Continuare în pag. a II-a)

Pagina a V-a

● N-A FOST USOR, DE ACEEA AM RĂMAS!

**Mărturisit sau nu, acest
advoră este dovedit de
biografiele unor intelectuali
din Delta Dunării,
eroii reportajului nostru**

Pagina a VI-a

● REPORTAJ PE GLOB

- Tragedia celor de prisos
- Comorile ascunse ale Adriaticii
- De pretutindeni

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ziaristului cubanez Hugo Rius Blein

Vineri, în cursul dimineții, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit un grup de ziaristi cubanezi, condus de Hugo Rius Blein, șeful redacției de actualități a Televiziunii din Havana.
Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat ziaristului Hugo Rius Blein un interviu.
La primire a participat tovarășul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R. A fost, de asemenea, de față Constantin Mitea, consilier la Comitetul Central al partidului.

Atmohandofo, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră. A participat George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.
(Agerpres)

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe ambasadorul Indoneziei

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit vineri la amiază pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Indoneziei, contraamiral Hamzah

Atmohandofo, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră. A participat George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.
(Agerpres)

DIN OBIECTIVELE CINCINALULUI

Viitorul „Fluviu al bilelor argintii”

ALEXANDRIA. Fabrica de rulmenți — unul dintre marile obiective industriale ale actualului plan cincinal — a cărei construcție a început în anul 1971, produce. Cele 30 de milioane de rulmenți anual inserți orășu de pe rîul Vedea în constelația industriei românești. Prin darea în funcțiune, la termenul stabilit, a acestui maru unități, economia națională primește anual de la fabrică telecomandă un număr de rulmenți echivalent cu producția anului 1971 realizată la Brașov și Birlad.

Știeva pe care ai citit-o are, deocamdată, țelurile de anticipație. Ea constituie, dacă vreți, începutul reportajului pe care auturul intenționează să-l transmită ziarului în anul... 1974.

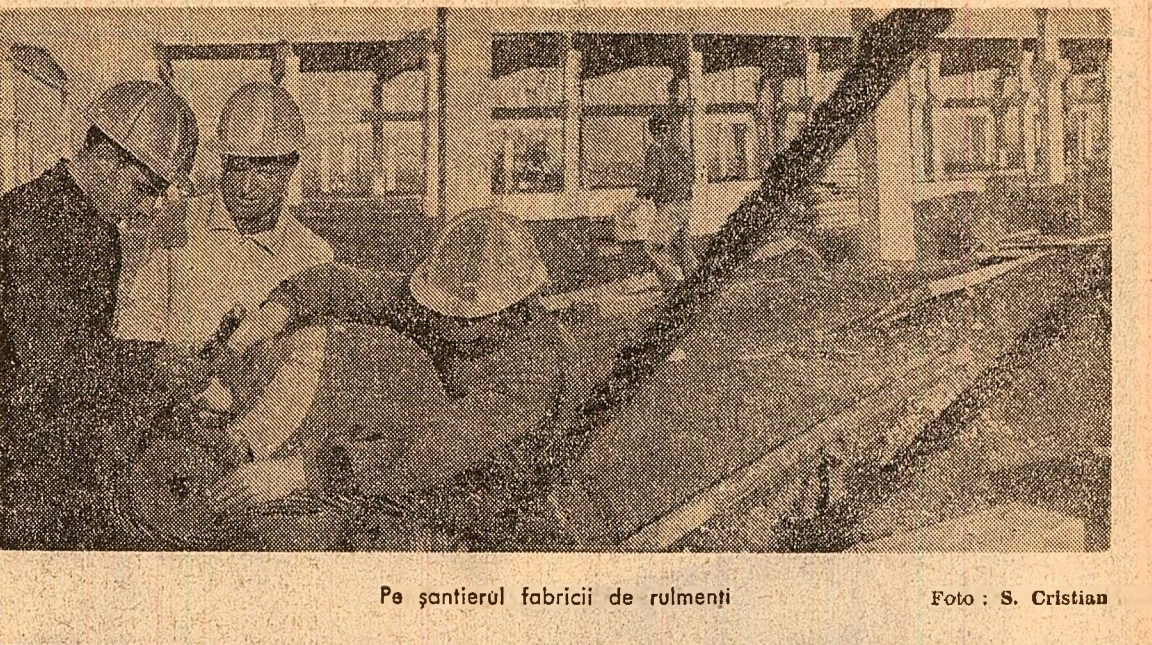
De ce tocmai atunci? Pentru că acum Alexandria și locușii săi trăiesc încă auzănismul ai șantierelor. Pentru că acum, în acest întâi an de

mare eferveșcență constructivă și spirituală al noului plan cincinal, orașul-vededină a județului Teleorman se află pe schele. Pentru că, după ce au înălțat o modernă întreprindere profilită pe producerea de aparate și instalatii destinate construcțiilor și alta specializată în confecționarea pupitrelor și tablourilor de comandă, aceiași oameni, constructorii de la T.C.I.M. București, s-au retras într-o altă extremitate a orașului, unde, pe la mijlocul acestei veri, au „atacat” obiectivul reportajului pe care îl vom termina în anul 1974. Pentru că atunci oamenii pe care i-am cunoscut în aceste zile se vor muta în alta parte...
Deocamdată fabrica de rulmenți e un șantier, un loc unde idelle proiectanților au început să fie turnate în beton, așezate în verticala unei adevărate păduri de stilpi. De fapt, ne spune șef, Gheorghe Nicolae, coordonatorul lucrărilor de pe întreaga platformă industrială a ora-

sului, la acest obiectiv, respectind indicațiile conducerei partidului, soluțiile constructive sînt bazele aproape în exclusivitate pe folosirea prefabricatelor. Aceasta conferă lucrărilor un înalt grad de mecanizare, o mare productivitate a muncii.
Începute în iunie, lucrările a-vansează peste prevederile planului. La 1 octombrie erau realizate în întregime sarcinile acestui an. Organizarea de șantier, capitol de activitate căruia s-au plătit și se mai plătesc tributuri grele, pare a fi atins la acest obiectiv o formă foarte sprege de calificativul maxim. Drumurile de acces în șantier au fost betonate în întregime, s-au asigurat rețele de apă și de încălzire, astfel că pe timpul iernii există condiții asigurare pentru a se putea lucra intens la montajul de construcții me-

Alexandru BRAD
corespondentul „Științei”

(Continuare în pag. a IV-a)

Pe șantierul fabricii de rulmenți

Foto: S. Cristian

Apropiata vizită a președintelui Tito în țara noastră

O ÎNTÎLNIRE SUB SEMNUL DEZVOLTĂRII CONTINUE A PRIETENIEI ȘI COLABORĂRII FRĂȚEȘTI

Cu sentimente de caldă prietenie și ospitalitate este așteptată de către poporul român apropiata vizită pe care o va face în țara noastră tovarășul Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, ca răspuns la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Înscrisură-se o relație statornică și fructuoasă în relațiile româno-iugoslave, asemenea vizite reciproce și convorbiri — aceasta este o nouă întîlnire dintre cei doi președinți — constituie, de fiecare dată, ca și întîlnirile cu alți conducători de partid și de stat al țărilor frățesti, momente de deosebită însemnătate, reliefînd dorința și hotărîrea comună de a adînci și amplifica prietenia și colaborarea multilaterală dintre țările și popoarele noastre.

Avîndu-și izvorul în trecutul istoric, în străvechi tradiții de luptă comună pentru libertate și independență, cînd nu o dată forțele progresiste din cele două țări și-au acordat sprijin frătesc, raporturile de prietenie româno-iugoslave au cu-

noscuit și cunoscut o continua dezvoltare în amplu proces în care sînt angajate țările noastre — de făurire a societății socialiste. Ca bunii vecini și, în același timp, constructori ai socialismului, popoarele române și iugoslave, animate de aceleași țeluri și năzuințe, sînt dornice să se cunoască din ce în ce mai mult să intensifice circuitul în dublu sens al roadelor creației lor materiale și spirituale — dorința ce și-a găsit, cu deosebire în ultimii ani, o mereu mai amplă concretizare.

Oamenii muncii din țara noastră urmăresc cu interes eforturile rodnice ale popoarelor iugoslave sub conducerea U.C.I., succesele lor în construcția socialistă, în consolidarea și dezvoltarea noului orînduirii — succese care au făcut ca Iugoslavia, odinioară o țară agrară, slab dezvoltată, să se înscrie astăzi printre țările cu o economie dinamică, cu un potențial industrial și tehnico-științific în continuă creștere.

Dumitru TINU
(Continuare în pag. a VII-a)

Adeziunea față de programul educației socialiste — expresia hotărîrii de a îndeplini obiectivele Congresului al X-lea

Comuniștii, toți oamenii muncii din județul Timiș — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — au primit cu vie satisfacție și unanimitate aprobare documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie 1971, care jalonează în chip realist și intr-o viziune de largă perspectivă căile perfecționării neînclinate a vastei activități de educație a maselor, în spiritul înaltelor idealuri ale clasei muncitoare din România, ale partidului ei revoluționar, ale societății socialiste.

organizațiilor de masă și obștești, alte cadre de răspundere, felul în care se înfăptuiește programul educației comuniste, cum se valorifică bogăția de idei de o excepțională valoare teoretică și practică, din strălucitele dumneașoară cuvîntări programatice, în care abordează vasta problematică a activității ideologice și politico-educative, în raportare, tovarășe Nicolae Ceaușescu, cu aplicarea acestui mare program al partidului se reflectă în modul cel mai eocvent în îndeplinirea și depășirea, și de către oamenii muncii de pe aceste minunate locuri ale patriei noastre, a sarcinilor de plan și a angajamentelor ce li-le-au asumat pe acest an în industrie, agricultură, investiții și în

nicipal Tg. Jiu al P.C.R. Dîndu-ne deplina noastră adeziune la programul grandios al perfecționării etice și spirituale a omului, asigurăm conducerea partidului, pe dumneașoară personal, stimate tovarășe secretar general, că organizația municipală de partid și, sub conducerea ei, toți cetățenii orașului vor munci cu înaltă răspundere, cu pasiune și fermitate revoluționară pentru îndeplinirea programului de dezvoltare economică și social-politică elaborat de Congresul al X-lea, pentru aplicarea în viață a politicii marxist-leniniste a partidului nostru de formare și dezvoltare multilaterală a omului noi, în stare să ridice România pe treptele cele mai înalte ale progresului și civilizației.

Animați de sentimentul dragostei fierbinți față de patrie și partid, de spiritul înaltei răspunderi față de cerințele actualei etape de dezvoltare a patriei noastre, comuniștii și toți lucrătorii din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini vă asigură, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie au fost primite cu adiere deplină. Adeziunea noastră față de programul educației socialiste o vom dovedi prin fapte. Ne angajăm să milităm neabătut pentru a traduce în mod exemplar în viață hotărîrile Congresului al X-lea al partidului, să ne îmbunătășim stîlul și metodele în munca politică și ideologică pe care o desfășurăm, pentru formarea unei atitudini înalte, comuniste față de muncă și proprietate obștească, pentru dezvoltarea spiritului combativ față de neajunsuri și promovarea cu curaj a noului în toată activitatea ministerului.

Telegrame cu un conținut asemănător au mai trimis colectivele de muncă de la: **Institutul de cercetări și proiectări tehnologice pentru lucrarea Hîrtului, Uzina de fier Vlahia, Uzina de mașini agricole „Seminătoarea”,** precum și membrii Cooperativei agricole de producție din comuna Foleni, județul Sate Mare.

Telegrame adresate C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu

celelalte domenii de activitate. Asigurăm conducerea partidului, pe dumneașoară, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că membrii de partid, toți oamenii muncii din județul nostru, afirmîndu-și tot mai pregnant virtuțile politice și morale ce caracterizează omul societății noastre noi, nu vor precupeți nici un efort pentru aplicarea consecventă în viață, cu maximă responsabilitate și exigență partinică, a programului profund uman, fundamental, pe criterii rigurose științifice, elaborat de partid în vederea edificării societății socialiste și comuniste pe pămîntul românesc.

Print-un dialog viu cu membrii de partid, cu toate de cetățeni, vom asigura cunoașterea și aplicarea de către aceștia a programului comunist de ridicare a conștiinței, vom spori răspunderea și combativitatea organizațiilor de partid în promovarea consecventă a normelor de conștiință socială și vom milita neobosit pentru creșterea continuă a rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate — se menționează, între altele, în telegrama Comitetului mu-

șilor de Mașini vă asigură, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie au fost primite cu adiere deplină. Adeziunea noastră față de programul educației socialiste o vom dovedi prin fapte. Ne angajăm să milităm neabătut pentru a traduce în mod exemplar în viață hotărîrile Congresului al X-lea al partidului, să ne îmbunătășim stîlul și metodele în munca politică și ideologică pe care o desfășurăm, pentru formarea unei atitudini înalte, comuniste față de muncă și proprietate obștească, pentru dezvoltarea spiritului combativ față de neajunsuri și promovarea cu curaj a noului în toată activitatea ministerului.

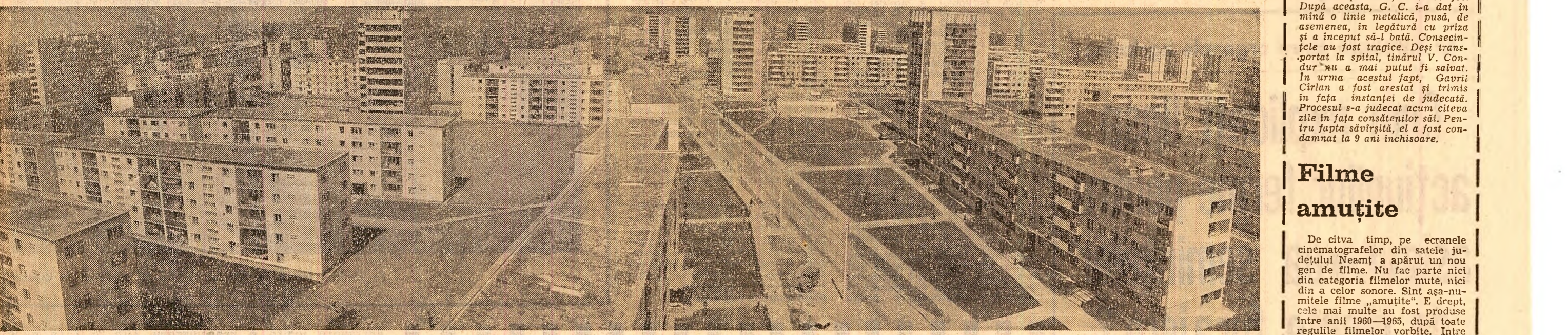
La stația de betoane „Paci” (I.P.A.C.) se pare că, totuși, cineva veghează. Surpriza! După îndelungi tratative purtate cu o voce noaptea. (Bineînțeles că în toate cazurile în care paza s-a dovedit a fi necorespunzătoare ori de-a dreptul inexistentă, acest lucru este imputabil în primul rînd celor în cauză).

Revenind la neajunsurile privind efectuarea serviciului de pază pe unele șantiere, am ținut să cunoaștem și poziția unor factori de răspundere din con-

dem că nu este cazul să mai insistăm — avem în față intruziuni înșelătoare și de-a dreptul stăpînitoare, față de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu. Revizuirea neajunsurilor privind efectuarea serviciului de pază pe unele șantiere, am ținut să cunoaștem și poziția unor factori de răspundere din con-

leze orice împrejurări de natură să ducă la păgubirea avuții obștești. Este greu de crezut că rezolvarea problemelor ar consta în numărul paznicilor. Esențial este ca paza în ansamblul ei să-și îndeplinească cu corectitudine îndatoririle ei de serviciu — ceea ce, după cum s-a văzut și de această dată, nu se întîmplă în toate cazurile. Nu este

dem că nu este cazul să mai insistăm — avem în față intruziuni înșelătoare și de-a dreptul stăpînitoare, față de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu. Revizuirea neajunsurilor privind efectuarea serviciului de pază pe unele șantiere, am ținut să cunoaștem și poziția unor factori de răspundere din con-

Cartierul „Gheorghieni” din Cluj

Succese de prestigiu la Fabrica de celuloză și hîrtie Palas-Constanța

Colectivul Fabricii de celuloză și hîrtie Palas din Constanța a obținut realizări importante în producție. Sarcinile la zi, la toate sortimentele de hîrtie și cartoane — ne informează ing. Dumitru Ștefan, directorul fabricii — au fost rîndnice îndeplinite și depășite. Nici o restanță în omorarea contractelor. Valoarea producției peste plan din perioada 1 ianuarie—15 noiembrie depășește 2,5 milioane lei. În 1971, circa 60 la sută din producția întreprinderii este destinată exportului. Produsele fabricii sînt exportate în numeroase țări, printre care Austria, Italia, R. F. a Germaniei, Olanda, Irak, Iran, Turcia și altele. Importanță este și faptul că în fabrică au fost asimilate anul acesta 50 de sortimente noi. Aici s-a produs prima dată în țară, hîrtie imobilizabilă destinată instalațiilor automate de ambalare a produselor alimentare. Capacitatea de producție — 5500 tone pe an. Sortimentele de hîrtie imobilizată de la fabrica din Constanța sînt cunoscute acum în toate unitățile noastre de industrie chimică. Au fost formulate și primite cereri ale unor parteneri externi, care sînt onorate cu promptitudine.

(Urmare din pag. 1)

...Șantierul nr. 1 Titan. (I.C.M.-1). E puțin după miezul nopții. O lumină puternică ne atrage atenția chiar de la intrare. Înăuntru, într-unul din birouri, un om își pregătește fiacșosul. În cele din urmă, vine vorba de un tub de oxigen. Alături încă unul; la cîțiva metri zăc în noroi două aparate de sudură. O căruță care tocmai trecea pe acolo ar fi putut să descurce foarte ușor drumul...

de la șantierul nr. 1 (I.C.M.-2) (pe acesta din urmă l-am descoperit, într-o baracă improvizată, gata să ia foc din cauza unei sobe rudimentare amenajată ad-hoc chiar de el însuși).

La stația de betoane „Paci” (I.P.A.C.) se pare că, totuși, cineva veghează. Surpriza! După îndelungi tratative purtate cu o voce noaptea. (Bineînțeles că în toate cazurile în care paza s-a dovedit a fi necorespunzătoare ori de-a dreptul inexistentă, acest lucru este imputabil în primul rînd celor în cauză).

subțire și catifelată din spatele unei uși barricadate, aprigul paznic s-a dovedit a fi în cele din urmă o... fețișcană.

— Unde este paznicul? o întrebăm observînd că i-a mai trecut spuma.

— Păi... să vedeți... paznicul e în concediu.

— Și cine-i ține locul? mai întrebăm noi.

— Chiar eu! Eram de serviciu la stație și mi s-a zis să fac și treaba asta.

ducerea unităților în cauză. Peste tot s-a încercat acreditarea ideii că stările de lucruri incriminate s-ar datoră banalității muncii de paznici (peșemele conducerele întreprinderilor vizate ar dori să fie mai mulți paznici pe șantier ca acolo să se poată dormi în colectiv!), ba lipsei de organizare a șantierelor, ba faptului că paznicii nu sînt conștiențioși.

mai puțin adevărată că în completarea acestei cerințe, organele de conducere din unitățile respective trebuie să organizeze judicios această activitate, să asigure o repartizare cât mai rațională a punctelor de pază și mai ales să întărească modul de supraveghere și control. Altminteriu, în prezența celorlalte neajunsuri de ordin subiectiv, numărul paznicilor, fie el chiar dublat, nu va asigura de la sine eficiența corespunzătoare.

Principala sarcină care se desprinde din contextul celor relatate este organizarea sistematică în cele mai bune condiții a controlului pe șantier. Pentru întărirea lui e poate necesar ca toți salariații cu munci de răspundere din întreprinderile de construcții — muncitori, tehnicieni, ingineri, cadre de conducere — să răspundă prin rotație de unul sau mai multe șantiere, de modul cum își fac acolo datoria paznicilor de noapte. Controlul, măsurile drastice sînt în primul rînd chestiuni strîns legate de climatul de exigență, de responsabilitate, de importanță care se acordă concret, în orice împrejurări apărării integrității avuții obștești.

— Serviciul de pază, în exercitarea atribuțiilor pentru care a fost creat trebuie să prevină, să semna-

Cînd Morfeu e paznic pe șantiere

Radu APOSTOL corespondentul „Științei”

FAPTUL DIVERS

La înălțime

S-a petrecut cu cîțiva vreme în urma în apropierea lacului Vidraru al hidrocentralei de pe Argeș. De la cirilul de tracțiune la unei mașini ce tracta un motocompresor pe șosea care încerca să treacă pe un eșafizat. Motocompresorul a căzut în lac, scufundîndu-se la o adîncime de cîțiva metri. Apa era foarte rece. Doi militari caporalii Teodor Ungureanu și Constantin Stroș, care se aflau nu departe de locul acestui accident, s-au dezbărcat imediat și au intrat în apă. Intr-un timp record au găsit motocompresorul și l-au ancorat cu cabluri de oțel care l-au readus la suprafață. După numai cîteva ore de la accident, „băieții” grație celor doi militari, motocompresorul era pus deja în funcțiune în cadrul frontului său de lucru.

Unde se ascunde?

În noaptea de 14 noiembrie a.c., pe un drum secundar din comuna Felcaș (Cluj), a fost găsit un cetățean de condiții suspecte. Trezindu-se la identificarea lui, s-a constatat că era vorba de lăcătușul Ioan Balaș de la Uzina de reparări auto din Cluj, domiciliat în aceeași comună. Serviciul medico-legal a stabilit că I. B. a fost victima unui accident de circulație. Șoferul care l-a lovit a fugit de la locul faptei. Acum, organele de miliție au început investigațiile de rigoare pentru identificarea lui. În acest sens pot fi de folos orice relații din partea celor ce au circulat în noaptea amintită, pe raza comunei Felcaș.

„Farsă” tragică

Gavril Cirlan, de meserie croitor cojocar din comuna Cristești (Botoșani) îi chema adesea în casa lui pe Victor Condur, în vîrstă de 30 de ani, pentru a-i da cite o mină de ajutor. Intr-o zi, pe cînd se afla sub influența alcoolului, s-a gîndit să pună la cale „o farsă” pentru sătutul său și a legat clanta ușii cu un fir de sîrmă introdus în priză electrică! Cum a pus mina pe ea, băiatul, curențat puternic, a căzut jos. După aceasta, C. l-a dat în mină o linie metalică, pusă, de asemenea, în legătură cu priză și a început să-l bătă. Consecințele au fost tragice. Deși transportat la spital în vîrstă de 30 de ani, Condur nu a mai putut fi salvat. În urma acestui fapt, Gavril Cirlan a fost arestat și trimis în fața instanței de judecată. Procesul s-a judecat acum cîteva zile în fața consilierilor săi. Pentru fapta săvîrșită, e a fost condamnat la 9 ani închisoare.

Rodica ȘERBAN

Filme amuțite

De cîțiva timp, pe ecranele cinematografele din satele județului Neamț a apărut un nou gen de filme. Nu fac parte nici din categoria filmelor mute, nici din a celor sonore. Sînt așa-numitele filme „amuțite”. E drept, cele mai multe au fost produse între anii 1960—1965. După toate regulile filmelor vorbite. Intr-o timp însă, benzile lor sonore s-au degradat într-o asemenea măsură (vezi, spre exemplu, „Securitate cîrului”) încît acum au devenit aproape mute. În această situație, spectatorii se întrebă: de ce oare aceste filme nu sînt vizionate de către cei ce le difuzază pe rețea pentru a se convinge de starea tehnică a benzilor lor sonore? Sau, dacă sînt vizionate, această operație este o simplă formalitate?

Cărarea lui Cărare

Educatorea Maria Birlădeanu și profesorul Ștefan Cărare din Vaslui se ocupau de la o vreme cu diverse afaceri de natură extradidactică. După cum au dovedit investigațiile organelor de resort, M. B. a sursat din locuințele Elenei Ungureanu, din Lipovăț, Vasile Moșuleț, Nicolae Mocanu și Nicolae Anifan din Vaslui, patru butelii de aroganță. Trei dintre acestea au fost transportate acasă la profesorul Ștefan Cărare, care a ținut proveniența lor. În cursul anchetei, s-a mai stabilit că M.B. a luat 100 lei de la E.U. sub pretext că-i va facilita, prin intermediul profesorului Cărare, încadrarea în învățămîntul. Acum, cei doi au pornit pe cărarea care duce spre instanța de judecată: prima — pentru furt și trafic de influență, al doilea — pentru favorizarea și tănuirea furtului.

Rubrică redactată de: **Dumitru TIRCOB** **Gheorghe POBESCU** cu sprijinul corespondenților „Științei”.

Pagina economică

EXISTĂ PISCURI, DAR ŞI PEA MULTE DEPRESIUNI ÎN GRAFICUL DE PLAN

Chimia este angajată încă din primul an al cincinalului în realizarea unor importante sarcini...

„Ūmpilor morţi” la instalaţii, datorită intraperierilor accidentale şi primăverii...

de vedere tehnologic instalata - importată - prezintă deficienţe care au dat naştere...

laie de către uzina „Vulcan” - Bucureşti au îngreunat munca constructorului...

Situaţia din cîteva unităţi ale industriei chimice

duşele sarcinilor nu au fost integrate integral în planul...

nu are deficienţele destul de serioase privind aprovizionarea cu materie primă...

S-ar putea reduce şi alte argumente pentru a demonstra - în ciuda concepţiei...

Rămînerile în urmă este substanţială - ne declară ing. Romulus Orşir, directorul tehnic...

Asigurarea seminţelor

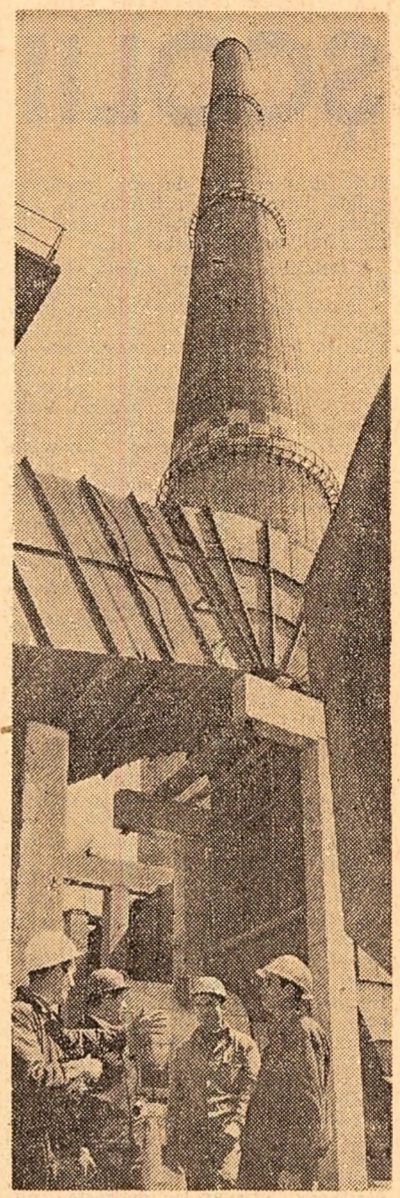
(Urmare din pag. 1)

titul cauzat de neglijenţă şi de lipsa spiritului de previziune, ministerul a stabilit...

Precizarea că chiar şi surplusul care urmează să fie livrat...

— Căuzele rămînerilor în urmă - în valoare de 15 milioane - sînt cunoscute...

— Căuzele rămînerilor în urmă - în valoare de 15 milioane - sînt cunoscute...

O nouă unitate a întreprinderii electrot centrale din Ploieşti - exploatarea Brazi. În fotografie: colul centralilor înalt de 186 m

Doă decenii de activitate

Specialişti în alimentaţia omului consideră pe bună dreptate că laptele este un veritabil izvor de forţă...

25 de întrebări şi răspunsuri DESPRE CINCINAL 20: Ce schimbări calitative vor determina marile investiţii în agricultură?

Integrarea crescîndă a agriculturii noastre în progresul rapid al angrenajului economiei naţionale...

Actualul cincinal prevede irigaşia a 1.250 mii hectare, din care 850 mii hectare în sisteme mari...

O deosebită atenţie va fi acordată ZOOEHNIEI. Linia generală constă în creşterea activităţii ramurii...

În ultimă instanţă, aceste fonduri de investiţii destinate dezvoltării şi perfecţionării bazei tehnico-materiale...

(Urmare din pag. 1)

de asigurare a obiectivelor energetice cu personalul calificat...

de înaltă calificare şi cu experienţă practică, detaşaţi din unităţile sectorului energetic...

geţie naţională şi a schemelor de alimentaţie cu energie electrică...

ENERGIA ELECTRICĂ

— Este îndeosebi cunoscut că buna funcţionare a instalaţiilor energetice este de neconceput...

— Este îndeosebi cunoscut că buna funcţionare a instalaţiilor energetice este de neconceput...

— Este îndeosebi cunoscut că buna funcţionare a instalaţiilor energetice este de neconceput...

— Este îndeosebi cunoscut că buna funcţionare a instalaţiilor energetice este de neconceput...

— Este îndeosebi cunoscut că buna funcţionare a instalaţiilor energetice este de neconceput...

— Este îndeosebi cunoscut că buna funcţionare a instalaţiilor energetice este de neconceput...

— Este îndeosebi cunoscut că buna funcţionare a instalaţiilor energetice este de neconceput...

Conf. univ. dr. C. SANDU

Măsurile și acțiunile concrete pentru a asigura VOCAȚIA EDUCATIVĂ COMPLEXĂ A ȘCOLII

Pornind de la imperativul formulat cu claritate și claritate de conducerea partidului și statului nostru, de tovarășii Nicolae Ceaușescu, poartătorii cărora școala trebuie să dea societății alți buni specialiști și să fie receptivă la tot ce e nou și avansat, și un înalt spirit de responsabilitate față de îndatoririle sociale, este absolut firesc și necesar ca activitatea tuturor factorilor educativi din învățământ - conducerea școlilor, cadrele didactice, organizațiile de partid și de tineret - să fie îndreptată cu precizie spre realizarea acestui înalt obiectiv educativ.

Majoritatea organizațiilor de partid din școli și facultățile brașovene au înțeles că exercitarea dreptului de control înseamnă, în primul rând, abordarea problemelor de fond, de esență ale procesului instructiv-educativ. Cu ajutorul unor largi colecții de specialiști au fost analizate și discutate în multe adunări generale de partid și de tineret principiile și principalele ale procesului instructiv, insistându-se în mod deosebit asupra valorii educative a tuturor disciplinelor cuprinse în planul de învățământ. În cadrul acestora s-a relevat totodată și cerința ca aprecierea activității membrilor corpului profesoral, de către forurile de învățământ, să nu se limiteze numai la nivelul metodelor, tehnicilor, de specialitate și pedagogice, ci și în egală măsură, la contribuția lor la formarea profilului moral-cetățeanesc al elevilor și studenților, la activitatea obiectivă, de schimb reciproc s-a subliniat la Plenara C.C. al P.C.R. din 2-5 noiembrie a.c. numai îmbinând organic cele două calificative - cea de bun specialist și cea de bun educator - este posibil să se realizeze în condiții înalte și responsabile activitatea școlii și facultății.

Din experiența organizațiilor de partid din școli și facultăți

Un aport deosebit în procesul rului profesoral și în activitatea instructiv-educativă îl au învățământul ideologic, dezbaterile ideologice din adunările generale ale organizațiilor de partid. Pornind de la specificul muncii ideologice în instituțiile de învățământ urbane, prin natura desfășurării lor, cadrele didactice vin în contact permanent, nemijlocit, cu sursele de informare politică, comitetul municipal de partid a orientat organizațiile de partid și facultăți spre înnoirea permanentă a formelor și mijloacelor de propagandă, menite să lărgescă orizontul politic al studenților școlii, să lege mai strâns problematica abordată cu realitățile și preocupările școlilor sau facultăților, cu sarcinile lor actuale și de perspectivă. Analizând cu maximă exigență această latură a activității noastre, în spiritul constructiv al recentelor documente de partid din domeniul ideologic, trebuie să recunoaștem că, în această direcție, și la noi se vădesc încă nemplîniți scopurile și sarcinile activității propagandistice „in sine”, ruptă de realitatea vie, dinamică, rezumată la reproducerea mecanică de cifre, date, citate, lipsite de argumentarea fundamentului lor științific și realizate în mod de formalizare. În această ordine de idei, menționez că asemenea scaderii s-au manifestat și în activitatea unor cadre care predicau științele umane bucheristic, schematic, fără dorința de convingere și, astfel, lipsit de eficiență.

Organizarea, în acest an, a studiului ideologic al cadrelor didactice în unitățile de învățământ și o tematică în perspectivă, sponesite considerabil răspunderea organizațiilor de partid în conducerea și îndrumarea nemijlocită a acestuia. În vederea creșterii eficienței studiului ideologic, în principii, cunoașterea și aprofundarea de către toate cadrele didactice a problemelor de bază ale politicii partidului nostru, în strînsă legătură cu cerința sporirii rolului școlii ca factor principal de instruire și educare a tineretului generației, în cadrul dezbaterilor lunare, la care participă membrii comitetului municipal de partid, se stimulează gândirea activă a cursanților, confruntările de opinii, combativitatea față de lipsurile care se manifestă în procesul de învățământ, împrind studiului un plus de actualitate, interes și prospețime. Aprecind rolul disciplinelor de științe sociale în dezvoltarea și îmbogățirea conștiinței educative și procesului de învățământ, de curând, la Brașov, cu sprijinul inspectoratului școlar, au fost organizate catrede interscolare de științe sociale (economică politică, filozofie și socialism științific, cunoștințe social-politice), pentru învățământul de cultură generală profesională și tehnic, formate din 10-15 membri, cadre didactice și activiști de partid. În concepția noastră, aceste catrede trebuie să devină adevărate centre de informare, cercetare și perfecționare, de schimb de experiență metodică, de emulație profesională, ceea ce va determina o sporire calitativă a conținutului și formelor predării științelor sociale și, prin aceasta, o creștere corespunzătoare a valorii lor formativ-educative. Ne preocupăm, de asemenea, de atragerea acestor cadre în diverse forme de activitate, în colective de activitate, de cercetare, științifică și culturală, privind în primul rând pe baza indicațiilor conducerei partidului, să elaboreze un plan de acțiune la nivel municipal, privind înființarea și dotarea atelierelor-școală în toate liceele și școlile generale, perfecționarea sistemului de patronaj a acestora de către unitățile economice. Roadele acestei acțiuni sunt concretizate în faptul că a proste toate școlile posedă cel puțin un atelier-propriu, iar un număr important de elevi din clasele superioare desfășoară activitate tehnico-productivă în cadrul întreprinderilor. Produsele realizate de elevi sunt folosite în principiu pentru autodotarea, o parte sînt livrate întreprinderilor pentru procesul de producție, iar altele sînt valorificate prin magazine specializate deschise în acest scop la Brașov. Organizațiile de partid, conducerea școlilor se îngrijesc ca, în colaborare permanentă cu unitățile economice, să-și dezvolte baza tehnico-mate-

rială prin crearea de noi ateliere-școală, laboratoare, cabinete etc., acțiune care va fi finalizată pînă la începutul anului școlar viitor. Sistemul de valori științifice, politice, etice și estetice, convingerile și deprinderile educative dobîndite în procesul instructiv se cer a fi, trebuie să fie, întărite și consolidate în cadrul activităților extracurriculare. Din perspectiva concepției partidului nostru privind locul și menirea școlii în societate, sint de părere că merită să supunem dezbaterii specialiștilor chiar oportunitatea termenului „activități extracurriculare sau extracurriculare”. Personal, consider că acest termen este impropriu, intrucît ceea ce desemnează el reprezintă o altă față a activității școlii sau unității școlii, nu oșpe cele programate în orar, ci o continuare a acesteia, în alte condiții și forme, dar cu aceiași finalitate. Merită a evidenția creșterea continuă a formelor de atragere a elevilor și studenților în activitățile cu caracter educativ, direcționarea atenției acestora întru realizarea concepției, conducerii și realizării acestor acțiuni. În cadrul acestor activități - ca și în procesul instructiv - se întăresc și se dezvoltă convingerile, priceperile, cunoștințele, ridicarea nivelului general al cunoștințelor și educația socialistă a muncitorilor, precum și relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste, comitetul municipal de partid va îndruma și sprijini nemijlocit și permanent, organizațiile de partid din școli și facultăți, pentru creșterea rolului lor de forță politică conducătoare, care trebuie să poarte răspunderea și să acționeze pentru realizarea în viață a politicii partidului. La rîndul lor, aceste au datoria să imprimă un înalt spirit de răspundere tuturor cadrelor didactice, în desfășurarea muncii de educare politico-ideologică și politice a studenților, promovînd în rîndurile acestora concepția noastră despre lume și viață, formînd un caracter cu un profil moral-cetățeanesc nou, demn de omnia și omnia.

Pe baza Programului P.C.R. pentru imbușnățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoștințelor și educația socialistă a muncitorilor, precum și relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste, comitetul municipal de partid va îndruma și sprijini nemijlocit și permanent, organizațiile de partid din școli și facultăți, pentru creșterea rolului lor de forță politică conducătoare, care trebuie să poarte răspunderea și să acționeze pentru realizarea în viață a politicii partidului. La rîndul lor, aceste au datoria să imprimă un înalt spirit de răspundere tuturor cadrelor didactice, în desfășurarea muncii de educare politico-ideologică și politice a studenților, promovînd în rîndurile acestora concepția noastră despre lume și viață, formînd un caracter cu un profil moral-cetățeanesc nou, demn de omnia și omnia.

Organizațiile noastre de partid, conștiente de sarcinile ce revin școlii, comunității tineretului și activității didactice în educarea tineretului studios, sint hotărîte să facă din fiecare unitate școlară un puternic centru de educație, pentru a putea da societății oameni cu multiple cunoștințe științifice, politice, profesionale și culturale, cu un înalt spirit de responsabilitate față de îndatoririle sociale.

Alexandru CRISAN
secretar al Comitetului municipal Brașov al P.C.R.

cinema teatre

● Un amanet eludat: LUMINA - 9-19,30 în continuare.
● ANNA color: o mie de zile: SCALA - 10; 13,30; 17; 20,30, FESTIVAL - 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30.
● Mihai Știrbei: CUREȘTI - 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
● Oliver (ambele serii): PATRIA - 9,30; 13; 16,30; 20; 23,30. **FESTIVAL** - 9,30; 12,30; 15,30; 19,30.
● Vis de dragoste: VICTORIA - 9,30; 12,30; 15,30; 18; 20,15.
● Marelui premiu: LUCEAFĂRUL - 9,30; 13; 16,30; 20; FERIOVARU - 9,30; 13; 16,30; 20, MODERN - 9; 12,30; 16; 19,30.
● Timpul berzelor: CENTRAL - 9,30; 12,30; 15,30; 18; 20,15.
● Castanicele sint bune: EXCELSIOR - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; **MOLEDA** - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,15.
● Scoate-te pătura cluj: sîruiți: CRIVITA - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,15.
● Floarea de cactus: AURORA - 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; 22,30; **MIRACOL** la - 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; 22,30; FLAMURA - 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; 22,30.
● Amintiri bucureștene - 9-11 în continuare; Program de filme documentare - 18,45-20,30 în continuare; **TÂMPURI NOI** - 18,45; 20,15; 22,30.
● Mayerling: PACA - 18; 19.
● Minăstrea din Parma - 19; 19,15; 19,30; 20,15; 20,30; **MIRACOL** la - 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; 22,30; **CINEMATICA** (sala Union).
● Frații: PROGRESUL - 15,30; 18; 20,15; 22,30.
● Ritmurile spanole: VOLGA - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Piața roșie: DRUMUL SARI - 15,30; 18; 20,15; 22,30.
● Săptămîna nebunilor: LAROC - 15,30; 18; 20,15; 22,30.
● Hello, Dolly!: DOINA - 11,30; 15,30; 19,30; **INFRAȚIEREA** INTRE - 15,30; 18; 20,15; 22,30.
● Povestirile lui Hoffmann: BUNĂȘTEA - 15,30; 18; 20,15; 22,30.
● Pe Donul înșelător: în alertă: FERIOVARU - 15,30; 17,45; 20,15.
● Aeroplanul: ARTA - 16; 19,30; 22,30.
● Pe Donul înșelător: în alertă: MUNCA - 15,30; 18; 20,15; 22,30.
● Tick... Tick... Tick...: VITAN - 15,30; 17,45; 20,15.

● Filarmonica de stat „George Enescu” (la Ateneul Român): Hamlet - operă-concert de Pascual Bentolita. Dirijor: Erich Bergel - 20.
● Teatrul de operă: Se mărită tetele - 19,30.
● Teatrul National „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Surorii Boșca - 20; (sala Studio): Prima zi de libertate - 20.
● Teatrul de comedie: Interesul general premieră - 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din bd. Schitu Măgureanu): Play Strindberg - 20; (sala din str. Alex Sahaj): Povestiri din pădurea veneză - 20.
● Teatrul Mic: Pisica sălbatică - 20.
● Teatrul „C. I. Nottara” (sala Măgheru): Si eu am fost în Arca - 19,30; (sala Studio): Vi-zuini flamande - 20.
● Teatrul Giulești: Omul care a fost moartea - 18,30.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu”: Siciliana - 19,30.
● Teatrul satiric-muzical „C. I. Nottara” (sala Studio): Bimbrlică - 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): Vox Boom - 19,30.
● Ansamblu artistic „Rapsoada română”: Legenda și dor - 19,30.

tv

16,15 Deschiderea emisiunii. Emisiunea în limba germană.
18,00 Bună seara, fete! Bună seara, băieți! Emisiune de E. Iliescu.
19,15 Publicitate.
19,20 1001 de serii - emisiune pentru tinerii.
19,30 Telemuzeu de seară.
20,00 Săptămîna internțională de film.
20,15 Teledicționar.
21,10 Film serial: Invadatorii (O. Serial științifico-fantastic cu Roy, Thinnes în rolul principal).
22,00 Teledivertiment. Dicționar muzical-literar: Itelece E F - continuarea.
22,50 Telemuzeu de noapte.
23,10 Festivalul de romane „Cristiana de aur” - Tirgo-viste 1971.

SEMICENTENARUL INSTITUTULUI „Dr. I. CANTACUZINO”

Solemnitatea înminării unor distincții

La Palatul Consiliului de Stat a avut loc, vineri dimineață, solemnitatea înminării de ordine ale Republicii Socialiste România unor profesori universitari, medici, biologi, chimiști, biochimisti și cercetători științifici din cadrul Institutului de microbiologie, parazitologie și epidemiologie „Dr. I. Cantacuzino” din București, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la înființarea institutului și în pregătirea Distincțiilor avute înminate de tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședintele al Consiliului de Stat, și Alexandru Gheorghe V. Ciocă, Alexandru N. Cerbu, Beana E. Cafă, Emilian I. Crăcea, Ofelia Maria H. Dimitriu, Gheorghe P. Dimache, președintele Academiei de științe medicale.

Pentru merite deosebite în activitatea de cercetare științifică în domeniul medicinii, în producția de seruri, vaccinuri și produse biologice de diagnostic, precum și în pregătirea și perfecționarea cadrelor din aceste domenii, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la înființare, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a conferit „Ordinului Muncii” clasa I-a Institutului de microbiologie, parazitologie și epidemiologie „Dr. I. Cantacuzino” din București.

Cu același prilej, pentru merite deosebite în muncă, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a conferit „Ordinul Muncii” clasa a II-a tovarășilor: Romulus V. Arion, Maria G. Dupont, Eugenia D. Soru; Ordinul „Meritul Științific” clasa a II-a tovarășilor: Alexandru P. Ciucă, Gheorghe O. Lupascu, Alice M. Magheru, Alexandru I. Pop, Sandu A. Sturdza, Gheorghe N. Zănea; Ordinul „Meritul Științific” clasa I-a tovarășilor: Mircea T. Ilescu, Nicolai P. Lascu, Aurel M. Olaru, Nicolae A. Poșgi, Elena P. Poenaru, Ecaterina N. Stănică, Nina M. Sturdza, Aurel G. Știrbu, Radu Ilie V. Voiculescu; „Ordinului Muncii” clasa a III-a tovarășilor: Constantin V. Ciucă,

Gheorghe E. Istrati, Ioan Teodor I. Niculescu, Marcela A. Popovici, Alexandru L. Petrovici, Eugen P. Potora, Ioan P. Penea, Geizadalebert G. Szégl, Mihai C. Zamfirescu; Ordinul „Meritul Științific” clasa a III-a tovarășilor: Vioreca-Maria I. Andreescu, Constantin P. Cantacuzino din București, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la înființarea institutului și în pregătirea Distincțiilor avute înminate de tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședintele al Consiliului de Stat, și Alexandru Gheorghe V. Ciocă, Alexandru N. Cerbu, Beana E. Cafă, Emilian I. Crăcea, Ofelia Maria H. Dimitriu, Gheorghe P. Dimache, președintele Academiei de științe medicale.

De asemenea, au fost conferite Medalii ale Republicii Socialiste România unor număr de 86 specialiști și lucrători ai institutului.

Adresându-se celor decorați, tovarășii Emil Bodnaraș și-a felicitat călduros în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al tovarășii Nicolae Ceaușescu.

În cuvîntul său, vorbitorul a subliniat că Institutul „Dr. I. Cantacuzino” reprezintă, în prezent, un centru științific complex de cercetare, producție, activitate epidemiologică și învățământ de specialitate, care, pe merit, a dobîndit un înalt prestigiu, atît pe plan național cît și internațional.

Tovarășii Emil Bodnaraș a urat colectivului institutului noi realizări în activitatea de viitor.

Prof. dr. Vlad Bîbîe, directorul institutului, a mulțumit pentru înalta distincție prin care conducerea partidului și statului nostru cinstește cele cinci decorați de muncă de înaltă activitate în activitatea de învățământ, Institutului „Dr. I. Cantacuzino” și a exprimat așteptările colectivului de a munci pentru a afirma mai amplă în cercetarea microbiologică, pentru o activitate exemplară în acțiunile de sănătate publică.

După ce, în numele celor decorați, a mulțumit pentru distincțiile acordate, medicul Ioan Penea, cercetător științific principal, a spus: Împreună cu toți oamenii de știință din jurul partidului, în frunte cu secretarul său general, tovarășii Nicolae Ceaușescu, văd promisiuni că nu vom putea nici un efort pentru a dobîndi încrederea înalte pe care ne-ați arătat-o.

După solemnitate, tovarășii Emil Bodnaraș și celelalte persoane oficiale s-au întreprins într-o atmosferă caldă, tovarășească, cu cei decorați.

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la înființarea Institutului de microbiologie, parazitologie și epidemiologie „Dr. I. Cantacuzino” din Capitală a fost organizată o sesiune științifică.

La lucrări participă academicienii, cadre didactice din Capitală și din alte centre universitare, medici specialiaști din rețeaua sanitară anti-epidemică, cercetători științifici.

Vineri în ședința festivă de deschidere, tovarășii Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primar general al Capitalei, acad. Miron Niculescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, dr. Dan Enăchescu, ministrul sănătății, acad. Aurel Moza, președintele Academiei de științe medicale, și Theodor Burghela, rectorul I.M.F.-București, au transmis un călduros salut colectivului institutului, felicitîndu-l pentru activitatea științifică prodigoasă ce a desfășurat pe tărîmul cercetării științifice.

Temp de două zile vor fi trecute în revistă cele mai importante realizări și contribuții ale institutului în cei 50 de ani de activitate.

Cu prilejul samicentenarului, în houl noului pavilion al institutului a fost dezlăsat un bust al prof. dr. I. Cantacuzino, fondator al acestui așezământ de știință și cultură.

(Agerpres)

Vitorul „Fluviu al bilelor argintii”

(Urmare din pag. 1)

talice și prefabricate. Au fost atacate trei dintre cele mai importante spații de producție - hala monobloc de fabricație, hala de forje și cea de întrefier.

Ritmuri lucrurilor, calitatea acestora, buna organizare a muncii pe șantier și în marea bază de producție a betoanelor și prefabricatelor își au explicația în „Cmplenași” și calificarea efectivă a constructorilor, în pașunea și dăruirea cu care aceștia înțeleg să-și îndeplinească misiunea.

Sint, în marea lor majoritate, oameni tineri, ceea ce nu înseamnă că sint și incipienti în meserie. Sint oameni din generația trecută prin școala aspră a șantierului. Poate tocmai de aceea sint obișnuiți să-și privească operele cu ochi de adolescenți, și vorbesc despre ele în cuvinte încercate de romantism.

La cei 27 de ani ai săi maestrul Costică Toma este șeful brigăzii de montori, al acestor oameni care ajung de urtate macarale înaltă, de la ostura vitoarelor hale. De la vârsta de 17 ani a început să-și măsoare zilele de muncă cu măsura constructorilor: 10-11 ore vîra, 8-9 ore în celelalte anotimpuri. Absolventul de acum 10 ani al școlii profesionale „Vulcan” din București și-a început cariera de constructor la îndărarea Fabricii de celuloză și hîrtie din Cărlăți, unde a apucat să participe la construirea combinatului de celuloză și hîrtie Palas, fabrica de medicamente și cea de sticlă din București, fabrica de gaze de Tîrnăveni, fabrica de gaze București, etapa a IV-a de dezvoltare a combinatului chimic din Tr. Măgurele. De pe ultimul șantier

a fost trimis la școala de maistri. Aici, printre constructorii l-an caduc și a cîci intră oamenii aduți de care a muncit și munșcește de ani de zile. Obişnuie de mic cu munca, crescut în spiritul ei în familia unui cismar buzoian, omul acesta îndără cîntărea de la mic, constructor, avem prilejul de a putea spune peste ani: „Prileji! Ceea ce am construit eu și colegii mei de generație, aici în orșușul acesta, durează, e tragic. Pentru aceasta a început să fie îndărătat în anul 1971, vîra. Eram maistr, burlac, înceaca de gîndul de a face o facultate de construcții. Conduceam o echipă de montori, băieți murași, comunisti adevați, care nu se dădeau deoparte cînd era vorba de muncă. Pe unii îi în mîntre și acum: Marin Păunescu, Marin Chișariu, Anghel Codreanu, Gheorghe Pătrășcu. Dar amintirile la vremea lor. Acum nu e timp de ele. Sintem aici un colectiv de oameni, marea majoritate tineri, angajați cu trup și suflet în înăpăturarea operelor noastre de maturitate.

„Șeful șantierului Fabricii de rumenți din Alexandria, ing. Gabriel Ionescu, are 35 de ani, dintre care zece pe diferite șantiere.

— Cum vă place muncă aceasta gră, de constructor? — I-am întrebă.

— Greă, dar frumoasă. În cei zece ani am avut multe de învădat, am trecut prin toate problemele șantierului. Aceasta este primul obiectiv pe care îl conduc. Fabrica aceasta, șantierul ei, va fi proba maturității mele, ca inginer constructor. Sper că o voi trece, pentru că avem oameni mînași în creșterea cu toții, învădînd unii de la alții.

Intr-adevăr, șantierul fabricii de rumenți poate fi asemuit și cu o școală în care oamenii cresc ajutați de oameni, cu o familie întregă

note de lectură ● note de lectură ● note de lectură

Stanciu STOIAN: „Educație și societate”

Studiu profesoral Stanciu Stoian „Educație și societate” - recent apărut în Editura politică - este o lucrare de abordare în mod instrument diversitate instrumetelor educaționale în perioada construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate și dezbate aspectele teoretice ale acestei importante probleme. Actualitatea unor asemenea preocupări științifice ca cele pe care le relevă volumul la care ne referim este, desigur, clar dimensionată de programul național de educație și cultură recent adoptat de C.C. al P.C.R.

Tema fundamentală a lucrării este evidențierea fenomenului educativ ca fenomen social, a rolului educației comuniste, a datorită căreia constructorii societății socialiste dobîndesc noi valențe creatoare, își desăvîrșesc personalitatea, aportul la realizarea sarcinilor majore ale colectivității noastre socialiste. Caracterul combativ al lucrării se relevă din primele pagini prînj infirmarea individualismului socialist și cea profesorală și didactică, dintr-un punct de vedere revoluționar, de cultură și morală, de cunoaștere a trecutului și a prezentului, de pătrundere în esența și în rolul educației în societate.

După cum se știe, volumele I și II ale lucrării au fost publicate în anul 1971-1972. În selecția realizată s-a rezervat un loc predominant lucrării de se știe din revista clujeană „Korunk” - publicățiile militante, pusă în slujba idealurilor Partidului Comunist Român, tribună a progresului literar și științific, a luptei pentru înfrîngerea tuturor formelor de reacție și de regresie socială și profesională, de cultură generală, de înțelegere a realităților sociale și politice.

Ideii interesante conțin capitolele dedicate instruirii sociale-educative: familia ca mediu educativ, școala și funcțiile ei. Studiul profesorului Stanciu Stoian constituie o nouă și valoroasă contribuție la dezvoltarea sociologiei și pedagogiei noastre.

Dr. Leon ȚOPA

GAÁL Gábor: „Scrieri alese”

O dată cu tipărirea în limba maghiară a celui de-al treilea volum al scrierilor alese al lui Gaál Gábor, Editura „Kriterion” din București aduce la cunoștință publicului nostru românesc o nouă contribuție merituoasă a noastră opere de dote care mai prominent personalități ale culturii și literaturii maghiare din România.

După cum se știe, volumele I și II ale lucrării au fost publicate în anul 1966. El devine în anul 1968 profesor universitar, conducător al revistei „Korunk” în acest volum și o selecție în revista „Viața Românească”, care reapare în 1967, și apoi membru al Academiei Române. Paginile cărții dau o imagine elocventă asupra preocupărilor sale publicistice, deosebit de complexe, în care un loc aparte îl ocupă relevarea rolului scriitorului și literaturii în orînduirea noastră nouă.

Articolul „A fost vîreodată mai rațional să fi scriitor?” în amplitudinea scrierilor și literaturii în orînduirea democrației populare” și în lucrările „Tărîna nouă” - literatură nouă”, „Intellectualitatea și literatura” Gaál Gábor pledează

3 mari vedete: Richard Burton, Irene Pappas, Genevieve Bujold, într-un singur film: „ANA CELOR O MIE DE ZILE”

La cinematografele SCALA și FESTIVAL din Capitală

O producție a studiourilor engleze. Cinemașcop-Eastmancolor. Evocarea unor cunoscuter evenimente istorice pe fundalul unei epoci dramatice. „Globul de Aur” (S.U.A.) 1969, cel mai bun film al anului, cea mai bună regie, cel mai bun scenariu, cea mai valoroasă interpretare feminină. „OSCAR” (S.U.A.) 1969

Al. POPESCU

3 mari vedete: Richard Burton, Irene Pappas, Genevieve Bujold, într-un singur film: „ANA CELOR O MIE DE ZILE”

O producție a studiourilor engleze. Cinemașcop-Eastmancolor. Evocarea unor cunoscuter evenimente istorice pe fundalul unei epoci dramatice. „Globul de Aur” (S.U.A.) 1969, cel mai bun film al anului, cea mai bună regie, cel mai bun scenariu, cea mai valoroasă interpretare feminină. „OSCAR” (S.U.A.) 1969

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

Trăim zile de excepție. Partidul nostru comunist, care de-a lungul deceniilor n-a înlesnit pentru alții mari hitaiți, cel care ne-a condus de la izbindă, ne-a chemat acum la una dintre cele mai de seamă, la una dintre cele mai grele. A răsunat cu putere glasul partidului atunci cînd a clamat: „Tezele din iulie”, în luna ie în care au apărut și viziunile; a răsunat în zilele plenei din noiembrie, supremul coloviu al națiunii dedicat omului socialist, omului comunist. Omului nou, așa cum îl dorim, așa cum îl visăm — și care trăiește printre noi (și în noi) în milioane — pe care îl înfrumusețăm pe platformele oțetărilor, în cîmpurile unde germinază hrana, în laboratoarele, omul nou, purtătorul concret al virtuților morale comuniste.

L-am căutat, de data aceasta, într-o primărie a pămîntului românesc unde totul s-a apropiat de om: Delta Dunării. Sint oameni obișnuși, oameni mai cu nimic deosebiți de mine sau de dumneata, cititorule. Cea ce deosebește aici munca și viața lor de munca și viața noastră este tocmai acest „altfel”.

— Locul unde își desfășoară activitatea acești oameni — Delta Dunării — își are desigur particularitățile sale specifice, dar nu acestea ni se par importante, ci faptul că discutăm despre viața și munca lor, schimbăm — pe un plan general — ceea ce e caracteristic pentru acești sute de mii de milioane de oameni: munca lor anonimă, dar eroică, patosul cu care o fac, resursele întime care le potezază voința, energia, pricepera și dăruirea care-i definesc în contribuția ce și-o aduc la înfrumusețarea pașilor de gigant pe care făuririi viitorului patriei noastre socialiste.

Așadar, eroii reportajului nostru anchetă sint cițiva dintre oamenii care, răspunzînd chemării partidului, au venit să pună umărul la propășirea așezărilor omenești cuprinse în cele trei brațe prin care Dunărea își dăruiește apele râului, la împlinirea destinului firesc al marilor bogății de aici.

— Destule. Abia acum, după zece ani, îmi permit să spun că cercetarea științifică multilaterală a Deltai, pentru a-și valorifica complex bogățiile, a fost pusă pe baze tehnice. Așa că finierii care vor să-și pună în valoare energia, entuziasmul și cunoștințele, au aici un vast teren de acțiune.

Invitația vine din partea unui om care și-a cheltuit aici zece ani de muncă pasionantă, din partea unui veteran al Deltai care a parcurs perioada de pionierat ce a dat o nouă strălucire acestui spațiu activ de frumusețe unică. Poți să nu re-

— S-au perindat, în acest răstimp mulți medici pe aici? — Nu chiar atât de mulți. (Revine). Totuși au fost cițiva... „vilegaturii”. — Voci! — Despre ei. — Să-l văd pe el? — Ce să vorbesc? Credeți că i-am cunoscut? Apoi, asemenea oamenilor, pur și simplu nu-i înțeleg. Pentru ce s-au mai făcut medici? Sînt totuși nevoia să-mi apar profesia și să repet: cine sîntem și ce dorim. Ne privește nițel încurat și după o clipă de ezitare. — V-aș ruga să-mi permiteți să amînăm cu o jumătate de oră convorbirea noastră. Am fost anunțat că în port, pe un vas străin acostat la chei, e un marinier bolnav. Trebuie să mă duc să-l văd.

sîntem în stare să facem. Oamenii care aveau nevoie de noi. Ne-am apucat de treabă „în draci” cum se spune. Cele 10 luni de practică nici nu știu cînd au trecut. — Deși, nu era ca la oraș... — Desigur. Cîna a spus că era, sau că este? Înă vechei, cînd am intrat în facultate n-am serrat contract ca voi crește porci la... orăș. Aici am cîștigat ceva foarte esențial pentru orice foste, probabil, nu numai pentru cea pe care o profesăm noi. Pe scurt, avem sentimentul că sîntem utili, că aici oamenii au cea mai mare nevoie de noi. M-am înțeles deosebit și mă înțeleg și acum cu foști colegi de facultate. Invariabil de fiecare dată, unii ne pun a ceeași întrebare: „Tot la Chilia sînteți?”. Intreb le răspundem. În replica, întreb ce filme, ce spectacole au văzut în ultima vreme. Îmi înșiră mai ales, ceea ce văzuserăm și la televizor. Și atunci ne luăm și noi cu ce facem. E unieul prilej cînd nu ne e rușine să ne lăudăm. În gura mare le spunem mele și spectacolele văzute, de emisiunile de la televizor. Mă rog, să nu-și inchipuie cumva că ne aflăm peste lume, cum am crezut eu la început cînd m-am cărat pînă aici și cu sare, și cu zahăr, și cu piine.

— Sîntem de vorbă cu soti Florentina și Aurel Ionescu. El — olean, sau moldoveancă din Borzești-Bacului. El e directorul I.A.S.-ului Chilia Veche. Ea — șefa fermei din porci. În februarie anul viitor, împlinesc 13 ani de Delta.

— Spuneți-ne și ceva despre munca dvs.

— El, acum chiar că nu-mi vine la îndemînă... — Inșistăm. — Păi, anul acesta ferma pe care o conduc are sarcina să livreze 10.000 de tone de carne, adică 10.000 de porci grași. Pînă acum, obținem sporuri zilnice, de creștere în greutate, suprafața celor îngrășate. În ciuda unor sceptici, nu numai că o să realizăm dar o să și depășim sarcina de plan. În rest? Am doi băieți, de a căror educație mă ocup tot timpul liber. Am ambiția ca, atunci cînd o să-i trimitem la școală, mai departe, pregătirea lor să nu fie cu nimic mai prejos decît a celor crescuți la oraș.

— Povestește ei. — Ipotetic, I.A.S.-ul nostru se întinde pe vreo 46.000 de hectare. Arabil, însă, avem ceva mai mult de 4.000 hectare. Restul — pășuni, fînețe, zone inundabile. Predomînia porumbului, în cultură. De fapt, ponderea la noi o delinează zootehnică: pe la Realizăm și această producție marfă. 11.000 de porci, 6.000 de ovine, 6.300 taurine. Cam asta-i averea noastră. Anul acesta trebuie să livrăm 10.000 de porci, 1.200 taurine pentru îngrășării, 4.000 de ovine. În total, o producție marfă în valoare de vreo 17 milioane de lei. Am dat dovă cu mieii pui la îngrășare. Ne-am ocupat de ei. I-am livrat la 44 kg bucata, cu 11 lei per kilogram, după ce i-am tuns, obținînd de la fiecare cite 2.400 kg de lînă. Uneste alta, gospodăria noastră a încasat cam 600 de lei pe fiecare miel vindeut, cheltuielile de producție ridicîndu-se la 250 lei. Un ciștig net, deci, de 350 de lei. E ceva? Cum să nu fie! Mă bate gîndul să extindem în anii viitori treaba cu îngrășarea mieilor și a oilor. Pînă în 1974 vom avea construit un mare complex modern de creștere a porcilor. Ne rîmîn vechile adăposturi, le amenajăm și le transformăm în crescătorii pentru îngrășarea intensivă a mieilor și oilor. E o treabă? Este!

— Spuneți-mi, vă rog, tinerii înțineri aveți? — Rîde: — Păi ce, noi sîntem bătrîni? Dacă avem tineri? Se înțelege că da. — Tot așa au venit aici, cu sare, zahăr și piine. — Acum, Aurel Ionescu se amuză de întrebare: — Ei bine, pe asta n-o mai știu. Important însă crește că e altceva. Că tinerii s-au „împil” mai mult de Chilia noastră. În general, ei vin plini de entuziasm, fără pretenții. După 2-3 ani, încep să meargă pe picioare propriu-zis, încep să se călătorească. Din tinerii ingineri care au crescut 2-3 ani la „școala Chilie”, nici unul nu ne-a făcut de rușine. Eu mă interesez de ceea ce fac ei acum unde se duc: atunci cînd se duc — și am aflat despre dinșii numai lucruri bune. Asta mă bucură... Veneau și unii, e drept, mai virșini, să se angajeze la noi, și întorceau ca talcioc: „Cîțea leaă am, cit e sporul de bălă, ce primă o să iau la sfîrșitul anului, dacă rîm; așta pește alta, după un an, pot să nu pun să-mi iau mașina?”. Cînd le spuneam că eu nici după 13 ani nu mi-am cumpărat mașină, făceau ochii mari, mă priveau ca pe cine plic din cer și: „Cum, nici măcar mașină nu ai?”. Bună ziua!” — și dușii erau.

— Vedeți d-voastră, la noi treburile sînt cam așa: sau ești om întreg și atunci rîm, sau nu și atunci devizi. Căle de mijloc nu există. Viața asta, aspră citodată, și un formidabil avantaj: „decantează” oamenii adevărați.

— Decantează, adăugăm îngă cuvîntele lui Aurel Ionescu, și rîmîn cei care-și concep existența animată de un ideal superior, cheltuirea în lucruri dușii, fisoisitoare societății, rambursarea către societatea so-

— Există în țara noastră niște locuri în care se trăiește mai greu. Deocamdată, așezări în care binefacerile civilizației moderne sînt încă un desiderat: și există niște oameni care-și așteaptă în lucruri simple, cuvintele lor de foarte zile, acești oameni minunați. Prin faptele lor de fiecare zi, „anonimii” Deltai, „anonimii” de pretutindeni, milioanele de muncitori, de intelectuali scriu și de zi de zi Codul Etic al Socialismului. Slovele Codului? Faptele și gîndurile lor.

— Nu știu ce fac alții. Eu știu că am o datorie față de sate în care m-am născut, față de oamenii în mijlocul cărora am văzut lumina zilei. Vedeți d-voastră, am avut un model în viața al cărui exemplu vreau să-l urmez cu sfințenie — bătrînul meu dascăl, care m-a învățat carte. Nu era localnic. Venise de tîrziu în așezarea asta a noastră, izolată de lume, și a muncit aici pînă a feși la pensie. Acum nu mai trăiește. Am o mare datorie morala față de mine, față de acest om și înțeleg să nu-l rîmîn și să nu-mi rîmîn dator cu nimic.

— Se spune că fiecare om este un educador, indiferent de profesie. Pentru noi, educadorii sînt tregii vieții, în mijlocul oamenilor, fiecare aduce o rază de lumină, restituie colectivității din boboc de întelepciune și aspirații adunate ani și ani. În același timp, nu este om care, alături de vocația aceasta de dascăl — cu sau fără diplomă — să nu fie un bunc și un educador de învățare perpetuă. Învățăm în fiecare zi — spune o vorbă. Cu altă mai mult astăzi, în această epocă de mari avinturi constructive, de revoluție științifică și tehnică, de regrîndire a personalității, a conștiinței fiecărui membru al societății noastre socialiste. Pînda omului pe care Aurel Parmag și-a luat-o drept model de conduită reprezintă doar una din miile de biografii ale slujitorilor școlii noastre de astăzi, reprezintă una din acele vieți-etalon de muncă întru educație și în cultura nobilă de educație a tinerelor generații, de creștere a unor cetățeni demni și devotați României socialiste.

— Nu știu ce fac alții. Eu știu că am o datorie față de sate în care m-am născut, față de oamenii în mijlocul cărora am văzut lumina zilei. Vedeți d-voastră, am avut un model în viața al cărui exemplu vreau să-l urmez cu sfințenie — bătrînul meu dascăl, care m-a învățat carte. Nu era localnic. Venise de tîrziu în așezarea asta a noastră, izolată de lume, și a muncit aici pînă a feși la pensie. Acum nu mai trăiește. Am o mare datorie morala față de mine, față de acest om și înțeleg să nu-l rîmîn și să nu-mi rîmîn dator cu nimic.

— Se spune că fiecare om este un educador, indiferent de profesie. Pentru noi, educadorii sînt tregii vieții, în mijlocul oamenilor, fiecare aduce o rază de lumină, restituie colectivității din boboc de întelepciune și aspirații adunate ani și ani. În același timp, nu este om care, alături de vocația aceasta de dascăl — cu sau fără diplomă — să nu fie un bunc și un educador de învățare perpetuă. Învățăm în fiecare zi — spune o vorbă. Cu altă mai mult astăzi, în această epocă de mari avinturi constructive, de revoluție științifică și tehnică, de regrîndire a personalității, a conștiinței fiecărui membru al societății noastre socialiste. Pînda omului pe care Aurel Parmag și-a luat-o drept model de conduită reprezintă doar una din miile de biografii ale slujitorilor școlii noastre de astăzi, reprezintă una din acele vieți-etalon de muncă întru educație și în cultura nobilă de educație a tinerelor generații, de creștere a unor cetățeni demni și devotați României socialiste.

— Există în țara noastră niște locuri în care se trăiește mai greu. Deocamdată, așezări în care binefacerile civilizației moderne sînt încă un desiderat: și există niște oameni care-și așteaptă în lucruri simple, cuvintele lor de foarte zile, acești oameni minunați. Prin faptele lor de fiecare zi, „anonimii” Deltai, „anonimii” de pretutindeni, milioanele de muncitori, de intelectuali scriu și de zi de zi Codul Etic al Socialismului. Slovele Codului? Faptele și gîndurile lor.

— Nu știu ce fac alții. Eu știu că am o datorie față de sate în care m-am născut, față de oamenii în mijlocul cărora am văzut lumina zilei. Vedeți d-voastră, am avut un model în viața al cărui exemplu vreau să-l urmez cu sfințenie — bătrînul meu dascăl, care m-a învățat carte. Nu era localnic. Venise de tîrziu în așezarea asta a noastră, izolată de lume, și a muncit aici pînă a feși la pensie. Acum nu mai trăiește. Am o mare datorie morala față de mine, față de acest om și înțeleg să nu-l rîmîn și să nu-mi rîmîn dator cu nimic.

— Se spune că fiecare om este un educador, indiferent de profesie. Pentru noi, educadorii sînt tregii vieții, în mijlocul oamenilor, fiecare aduce o rază de lumină, restituie colectivității din boboc de întelepciune și aspirații adunate ani și ani. În același timp, nu este om care, alături de vocația aceasta de dascăl — cu sau fără diplomă — să nu fie un bunc și un educador de învățare perpetuă. Învățăm în fiecare zi — spune o vorbă. Cu altă mai mult astăzi, în această epocă de mari avinturi constructive, de revoluție științifică și tehnică, de regrîndire a personalității, a conștiinței fiecărui membru al societății noastre socialiste. Pînda omului pe care Aurel Parmag și-a luat-o drept model de conduită reprezintă doar una din miile de biografii ale slujitorilor școlii noastre de astăzi, reprezintă una din acele vieți-etalon de muncă întru educație și în cultura nobilă de educație a tinerelor generații, de creștere a unor cetățeni demni și devotați României socialiste.

N-A FOST UȘOR; DE ACEEA AM RĂMAS! Mărturisit sau nu, acest adevăr este dovedit de biografiile unor intelectuali din Delta Dunării, eroii reportajului nostru

„Eu am o datorie față de satul în care m-am născut...”

Triunghiul mirific al Deltai Dunării... Înțeleștii cu apele, cu vîntul, cu depărțările, oameni dostoinski muncesc și trăiesc cu dăruire, încredințaji că „își fac doar datoria...” Foto: Gh. Vințilă

ceptei o asemenea invitație de la un om cu atîta credit moral dator stăruitor, în ani și ani de îndrăzneală, de izbîziri și eșecuri? ...Discuția noastră cu medicul Iulian Tîrcovnicu decurge tare anevoios. Mai întîi, nu se lasă fotografiat. Apoi, vorbește cu greu despre el însuși. Să încercăm noi să schimbăm, cu totul incomplet, portretul omului, al comunistului Iulian Tîrcovnicu, din frînturile lui de răspunsuri evazive, din ce am aflat de la alții. De loc, e de prin părțile Argelui. Absolva facultatea de medicină din Timișoara. Cere să fie repartizat în Dobrogea. Pe 24 octombrie 1960 a plecat din Timișoara, și pe 26 octombrie a ajuns la Sulina, unde se găsește și astăzi. A venit ca medic stagiar, iar azi e directorul spitalului. Aici a fost primit în partid, aici și-a întemeiat familia. Date esențiale ale existenței...

alluc. Cea mai nouă seamă omenescă din Delta. Ridicată în ultimii 10-15 ani. Hotelul turistic. Blorurile alinate de-a lungul canalelor Sulinei. Înălțarea cîmpului de cerecetări. Insemența civilizaiiei moderne transplantată aici, în inima Deltai. Vara, Malucul e principal punct de poyas pentru tinerii țărîni autohtoni și străini. Vin din toate colțurile țării și ale lumii atrași de frumusețea acestui colț de natură unică în Europa și, poate, pe întregul mapamond: Delta Dunării. Acum, însă, în vagul iernii, așezarea e îmbrăcată în haine plumburii. A dispărut forfoala colorată a acestei animă viața în timpul verii; pomii dezgoștii de frunziș, se lasă îndoii de vîntul care suflă intermitent dintr-o singură direcție. Un vînt rece, care arde obrazii și te pătrunde pînă la oase. În lăcașul cercetătorilor îl cîutăm pe tovarășul Carol Ilies — șeful secției de biologie-chimie a centrului de la Malucul al Institutului de cercetări și proiectări pentru Delta Dunării. Un ardelean blajin, căruia îi ghicim obșria după vorbă. E puțin mirat de prezența noastră, bucuros. Bucuros pentru că ne interesăm despre munca cercetătorilor Deltai Dunării. — Sînt de 10 ani aici și consilierii de-acest gen le pot număra pe degetele de la o mînă. — Zece ani petrecuți în Delta. Cum au trecut? Repede, decît? — Răspundul vine prompt: — Și repede și încet. Și cu bucurii, și cu insatisfacții. Așa cum se petrec lucrurile, simplu, în viață. Vedeți dvs., eu sînt originar din Crisbav, județul Brașov. Facultatea am absolvit-o în 1955. Pînă în 1962 am lucrat în învățămînt, la Gheorghieni. De ce vă dau această informație? Poate pentru a înțelege că nimic din antecedentele de viață nu mă destinau acestei... transumanțe. — Și, totuși, ați venit aici. — Da. Am venit în 1962. — Un motiv, probabil a existat. — Mi-am pus și eu întrebarea de ce? — Și ce-a răspuns Carol Ilies? — Și-a răspuns lui însuși: da, munca în învățămînt este frumoasă. Are bucurii, satisfacții etc. Dar simțeam că pot să dau mai mult — un sentiment personal, pur personal. Aici era mare nevoie de oameni atunși. De fapt, și acum Delta are nevoie de oameni. Era, ca să spun așa, un teren virgin de activitate. Dar, aproape de sinceritate: mărturisesc că mă atrăgea și altceva: perspectiva unui cîștig mult mai bun. Fiu de zidar fiind, ajuns „domn” cum se spune pe la noi, vedeam în venirea mea aici și posibilitatea de a-mi ajuta material familia. Reținem: răspundul pe care vi l-am dat constituie ceea ce gîndeam eu atunci. — Acum? — Păi nu-mi vine greu să vă spun. Zece ani de muncă în aceste locuri de care m-am legat, experiența de viață cîștigată m-a convins că vine să nu-mi rămînă nimic, nu rîmîn decît cel mult un an, doi, trei și pleacă. Dacă nu te legi cu toate fibrele ființei tale de ceea ce ai de făcut într-un anumit timp. Capotezi, dezertezi. Satisfacția de a te vedea realizat pe deplin ca om o poți avea oriunde și oriunde. Eu am această satisfacție aici, în Delta Dunării, cu toate nezarurile, greutățile, eșecurile și obstacolele pe care a trebuit să le înving sau, mai curînd, tocmai pentru asta. — Vorbiți de activități... nu v-a încercat niciodată gîndul de a lăsa totul baltă? — Ba bine că nu! Am avut destule momente de tensiune nervoasă. Mă înțeleg foarte bine de-a rîndul. Uneori, în asemenea clipe critice, mi-am scris și demisia. Dar, fire de ardelean, seara o scriam, o puneam în secerar, și după o noapte de chibzuire „la rece”, a doua zi dimineața o rupeam. Mă culcăm seara hotărît să-mi fac bagajele, dar a doua zi rupeam demisia și o tuam de la capăt. — Acum, după atîta vreme, ați putea explica... — Cum să nu, ne întreprue tovarășul Carol Ilies. O vreme am crezut că-i de vină țara. Și țara lăsa aici nu-i chiar atât de simplu... Adevărul însă se afla în altă parte... Cu totul în altă parte. Lăsa. Lăsa, și după atîta vreme, lucid, detașat, pînda starea aceea cu un singur cuvînt: nemulțumire. Nemulțumirea față de mine, de propria-mi conștiință. — Adăugăm la această nemulțumire: nemulțumirea care a clătinat, dar n-a înfrînt. A înfrînt, a aneimat ambiția, orgoliul profesional, a bicuții continuu hotărîrea de a izbui. Orice profesie cere acest nobil tribut, care în limbajul simplu îl numim dragostea față de meserie. Orice profesie cere puritate, pasiune — condiții absolut obligatorii — și numai cu aceste „arme” Carol Ilies a reușit să învingă starea de priză a debutului, să-și revărsa bucuriile și satisfacțiile de azi. De fapt, ne aflăm în fața unei biografii pro-

REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB

„Și astfel vă facem cunoscut că am reînnoit contractul de... marea, redactată în termenii lapidari, săpatorali pe o hirtie imaculată, împunctată de grăji și expectații într-un pic de culoare roz, încaerată să fie citită mai îngustătoare, aminind destinatarului ei de inflație, depreună, majorarea dobinzilor, îngustarea pletului de desfacere a produselor întreprinderii, scăderea profiturilor etc.

— Ei, care mamevază o miliard de dolari, imi vorbesc mie, care am 4 guri de hrînă, de înflăcăte și cumpura costul vieții? Este o ipocizie. Ce știu ei ce înseamnă a-adevărata greutăți? — spunea în replică, plin de minie, William Roberts, din Detroit, concediat de la firma din uzinele de asamblare ale unui din.

„Nota se încheie cu următoarele cuvinte, în care... menii nu-și poate pune nici cea mai timidă speranță: „Dacă vom avea din nou nevoie de serviciile dv. vă vom înștiința.”

În prezent 5.500 oameni așteaptă zădărnice, asemenea înștiințare de reluare a lucrului din partea întreprinderilor de la care au fost concediați. În marea lor majoritate sînt muncitori și tehnicieni. Ei cercează zilnic rubricile din ziare cu oferta de serviciu. Dar, numai ca să-ți mîrire a scrierile vertiginose a numărului de anunțuri de acest fel, ziarului din Washington au interesat, în anul 1971, pierderi în valoare de peste 22 milioane de dolari. Birourile de plasare sînt arhiplombate cu cereri, ca de altfel și oficiile de plată a ajutoarelor de șomaj, precum și societățile filantropice.

Iată câteva cifre concludente: la 5.500 muncitori și tehnicieni sînt șomeri. În stadiul Connecticut au fost concediați din timpul muncii 8,5 la suta din salarii, majoritatea din industria electronică și aerospațială. În Massachusetts, unul din fiecare 5 ingineri este șomer.

În Seattle, statul Washington, din 8 muncitori unul este șomer. Uzina „Mack Truck”, care fabrică motoare, sisteme de transmisie și distribuție pentru camioane, a concediat 40 la suta din muncitori, tehnicieni și ingineri în ultimele 10 luni. „Fairchild-Hiller”, care produce părți și piese de schimb pentru avioane, avea, în 1969, 4.900 muncitori, iar în prezent funcționează cu numai 1.200. În Los Angeles, leagăna tehnologiei spațiale americane, peste 200.000 de muncitori cu calificare superioară au fost concediați din industria aerospațială. „In timp ce cosmonauții fac călătorii interplanetare, o însemnată parte a acelor care au construit vehiculele lor sînt șomeri acasă. Cărbunile încrucișate așteaptă la cozile terminabile să-și primească ajutoarele de șomaj („The Sunday Star”).

Accesă încă se consideră terfici pentru că, de bine de rău, tot mai primesc un ban. Majoritatea covârșitoare a șomerilor însă nu mai beneficiază de asemenea ajutoare. Mulți muncitori au fost concediați înainte de a-și fi putut plăti toate ratele pentru diverse servicii sau părăte pe credit. Acum se află în situația de a le vinde în pierdere și, cu bani obținuți, abia dacă pot acoperi imprumutul. Alții, neputîndu-și plăti primele de asigurare, ratele pentru casă, mobilă, spitale, au renunțat la contractele încheiate, riscînd a pierde totul în caz de boală sau de incendiu. Ziarele sînt pline de anunțuri de vânzare de case, autoturisme, mobilă, provenind în covârșitoare lor majoritate de la cei rămași fără slujbe.

Șomajul lovește greu în diferite categorii de intelectuali. Pe această parte a Atlanticului, peste 200.000 de oameni de știință, cercetători, ingineri și medici sînt șomeri. Companiile în gazele „supracalificate” și refuză să-și angajeze decât în multe cazuri ar avea nevoie de priceperea și talentele lor.

Cazul lui Raymond Schiller, specialist în computere din West New York, statul New Jersey, este tipic în ce privește situația, starea de spirit și încercările prin care trec „oamenii de prisos” ai Americii de astăzi. După primirea plicului roz, scria Schiller în „Washington Post”, reacțiile oamenilor sînt dintre cele mai diverse. Cei care așteaptă să fie concediați își spun: „Bine că a căzut această sabie a lui Damocles pentru a-mi curma coșmarul. Știam că o să vină”. A doua zi însă devin și mai disperși ca înainte, gîndindu-se la al cot șomer — cel al căutătorilor. Alții, care se consideră „șiguri” pe posturile lor, printru care se afla și Schiller, cînd primese plicul, cred la început că trebuie să fie vorba de o eroare. Cînd însă li deghid și vîd negru pe alb, scriu cu litere mari, numele și prenumele lor, nu-și cred ochilor. Și atunci își spun: „Am muncit douăzeci de ani la această companie. Nu am avut concedii medicale, obituri sau absențe. De ce tocmai eu? De ce mi se cuvîne o asemenea răsplătă pentru constiințiozitatea cu care am servit alțiia anii compania?” Si-apoi revenind la realitate, își spun: „Trebuie să-mi găsească o nouă slujbă”. Incepe căutarea. Micile economii se irtosec pe trenuri, avioane, postă și telefoane, pentru că refuză să creadă că experimentul și inalta lor calificare s-au transformat peste noapte în piedici și dezavante în calea reincaierii lui. Se gîndește că în curînd se va găsi cineva care să-l bage în seamă. Unii înclină să creadă că este o situație trecătoare. „Si eu, spunea Schiller, am crezut la început același lucru. Zilnic moraliții fii scade, stabilitatea psihică începe să se clatine și te tot întrebi „de ce societatea nu mai are nevoie de brațele și capacitățile tale?” Șiînd să

gîndești și uneori să analizezi lucrurile la rece vezi mai clar motivele și consecințele și acesta te doare, te deziluzionează.

Intr-una din zile, cînd îmi pierduse orice speranță de a căpăta o slujbă în specialitatea mea, mi s-a oferit un post de... dactilograf. L-am acceptat imediat știînd că mulți ca mine ar dori să-l ocupe. După cîteva luni, impresionat de felul cum am muncit, noul meu patron mi-a promis că mă va ajuta să mă reangajez am o companie de computere. Mi-am recăpătat atunci totă încrederea în mine pe care o pierdusem de mult.

A doua zi m-am dus cu speranțe reînnoite la companie. Acolo am fost chestionat de circa 30 de oameni care se pare că au rămas impresionați de pregătirea mea profesională. Mi s-a spus că imi vor transmite

de ingineri, cercetători, electroniști și medici americani lucrează în prezent în diferite țări ale Europei occidentale. În ultimul an au apărut în S.U.A. numeroase companii care se ocupă cu „exportul de creiere” și încesează să mărească numărul „exportațiilor” cit și de la „importatori”.

Profund de situația dezamăgitoare în care se află milioane de oameni calificați, muncitori, ingineri și tehnicieni rămași fără ocupație, „unele companii lipșite de scrupule” — arăta ziarul „Christian Science Monitor” — fac o reclamă desănată la diverse cursuri de recalificare pentru slujbe care ar avea, chipurile, mare căutare. Companiile încesează cite 500-1.000 de dolari de persoană pentru cursuri de 3-4 luni, dar nu-și asumă nici o obligație pentru plasarea absolvenților în producție.

Louis Albert, inginer electronist

vase în bucătăria unui restaurant, vînzînd reclame pe la zăre pentru pasta de dinți și săpun, sau stînd ore în șir și medîtînd pe malul unui lac cu unda în mină? — întreba la colocolu amintit biologul William Scott din New York, „este o experiență, spunea el, pe care nu o-aș dori-o nici unuia dintre dvs. s-o încercăți nici măcar în vis. Te întrebi: de ce sîntem neputincioși să transformăm armele și gloanțele în piine, iar bombele nucleare în filtre pentru jurnalarea uzinelor care ne otrăvesc aerul și apa? De ce nu sînt folosite capacitățile noastre în lupta pentru combaterea poluării?”

In rîndurile tineretului american șomajul a atins în ultimul an procente mult mai mari decît în rîndurile oricărei categorii sociale. „In zonele afectate de sărăcie dintr-o sută de mări orase americane există arăta într-un studiu special al Ministerului Muncii, șomajul a atins proporții deosebite pentru rîndurile tinerilor negri a ajuns la 45 la sută, iar ale tinerilor albi la 16 la sută. Pe plan național procentajul este de 10,5 la sută și respectiv 7,5 la sută.”

Absolvenții facultăților descoperă cu amărăciune că diploma nu este un pasaport pentru o muncă stabilă, dimpotrivă, piața brațelor de munca, aflată în continuă deprecieră, și-a închis porțile pentru ei.

Birourile de angajare ale companiilor și-au redus în mod drastic viteze pe la universități. Ca atare, 50 la suta din absolvenții promoției 1971 ai universității Georgetown sînt șomeri. Sam Hall, directorul serviciului de plasare din Universitatea Harvard a declarat că 60 la suta dintre absolvenții care caută acum slujbe vor rămîne pe drumuri din cauza șomajului din ultimii 15 ani.”

Sue F., în vîrstă de 24 de ani, a absolvit anul trecut facultatea de drept și a lucrat pînă acum ca dactilografă și vînzătoare la un magazin din New York. „Dacă ar fi găsit un post corespunzător cu poate nu mi-aș fi dat seama de opresiunea care apăsă asupra muncitorilor și femeilor. Dar acum știu că trebuie să fiu eu o slujbă care să aibă un sens religios — așa cum mi se oferă din filantropie. Dar patronii americani au pentru femei numai posturi de dactilografe și litere. Or, facultatea nu m-a pregătit pentru asemenea slujbe.”

Mary Kate Cooney, în vîrstă de 23 de ani, originară din Chicago, absolută a facultății de filozofie, face reflexii pe marginea felului cum a fost primită la oficiul de ajutorare a șomerilor din marel oraș: — „Situația prin care am trecut a fost îngrozitoare, inumană, spunea ea. Cei care te chestionează pentru a constata dacă ai sau nu dreptul la ajutor se poartă ca niște zîbri. Ne-am dus la oficiu pentru că nu am avea capacitatea sau ambiția de a munci, ci pur și simplu pentru că economia capitalistă nu are nevoie de noi. Dacă capitalismul nu este în stare să dea de lucru tuturor, nu se poate să nu te gîndești la o economie care are potențialul și creativitatea de a folosi munca fiecărui membru al societății.”

Tineretul american se simte de aceea tot mai instrînat de societatea care îi refuză dreptul la o existență onestă. Confrunțați cu aspre realități sociale, tinerii constată că „societatea bunăstării generale”, „capitalismul popular”, „lumea liberă” nu sînt decît sloganuri pe care voia le dezumfla ca pe niște baloane de săpun.

C. ALEXANDROAIE

„Alegorie geologică constituie abruptul la intersecția continutului cu oglinda de sîdief a celui mai mare „gol” al Mediteranei. Forduri adinci, fantomatice încuscate în parate carstic, fasonat de natură și de mina omului. Undeva deasupra, evantallul faezel, prin înconstruirea vegetale, mărețuose ale chiparșior. Promontorii înalțite de Soare, apă și vînt, altermînd cu așezării etajate de amfitheatre peste care respirația poartă aroma iodată de alge, de olandări infolrli, de creveți și fum de benzînă arși. Tărîmulariatric! Panoramic coșpletor, decupat vîguros în roca densă. Leagăne de poezie și legendă, zămislite de osemnărea naturii cu istoria.

Rîndurile corespondenței noastre însă nu și propun să dezvolțeze pelucunul de un pitoresc inedit a tărîmului Adriatic de a lăteia ori zăgrăvit în proză, înfălșat în versuri, povești folclorice. Există o altă dimensiune a tărîmului adriatic, mai puțin expresivă — cea conferită de patetica bătaie pentru valorificarea multiplexilor bogății ale acestor zone.

Segment al tărîmului mediteranean imens, rezorv de hrană și bogății, consocut din cele mai străvechii timpuri, înelul cuprîns în tărîm din extindentea sudică și Koper, situat la limita sa nordică, constituie un rezorv inepuzabil de resurse naturale. Precuipările pentru valorificarea complexă a resurselor economice, într-o anumită privință fabuloase, ale tărîmului adriatic, inseru în ultimii ani un capitol dintre cele mai rodnice din întreaga istorie a acestui regiuni, în infălșarearea căreia Soarele și mările au risipit întreg registrul lor cromatic.

Mărturie a unor vetre de civilizate umană a căror inflorire avea să-și arle din nou în existența acestor resurse, sînt vestigiile așezărilor antice, presărate din fertila Istrie și pînă în sud, dicele de fosia cetății Anvers, unde au conservate pînă în zilele noastre.

Vom începe explorarea propusă recapitulînd înaintea de toate câteva principile fundamentale ale tărîmului adriatic exprimate în cifre. Puse cap la cap, fragmentele conturului lui, creștat de nenumerabile fratururi, însumează peste 2.000 de kilometri, la care se adaugă cei 4.000 de kilometri totalizați de lungimea tuturor insulelor iugoslave, marile raportăm cifra întreaga obținută din însumarea acestor distanțe la lungimea unui meridian și vom avea revelația că tărîmul iugoslav al Adriaticii este cu mult mai lung decît... lungimea meridianului!

Un alt „detaliu” de primă din istoria Istriei pe mare și pînă jos, în sud, la vărsarea Bojonei, vom avea ocazia să inventariem mai puțin de 100 de insule, mări, mijlocii sau „de buzunar”, locuite sau pustii, acoperite de vegetație sau plesnue.

Dintre aceste 1.000 de insule, conform izvoarelor istorice, numai 65 sînt locuite din cele mai vechi timpuri. Multe din aceste insule constituie însă vaste santiere arheologice. Deși nu cea mai mare, insula iugoslavă cu cel mai ridicat procent de denșitate a populației este Krupanj, care numără peste 1570 de locuitori în medie pe kilo-

Comorile ascunse ale Adriaticii

metrul pătrat. În calculul dimensiunilor economice noi conferie litoralului adriatic de industria turistică trebuie, de bună seamă, incluse la loc important toate aceste insule, puncte de atracție deosebite, care cunosc un mare afliș de vizitatori, cu tot ceea ce antrenează aceasta pe plan economic.

Suntă „semințelor” litoralului adriatic nu se reduce însă numai la cele emanate pînă acum din Zona maritimă care include întreg lanțul acestor insule, compune cea mai bogată regiune mediteraneană din punct de vedere al faunei și densității și varietății bancurilor de pește. Curențelul căld, format undeva, în sud, imens fluviu care

metrul pătrat. În calculul dimensiunilor economice noi conferie litoralului adriatic de industria turistică trebuie, de bună seamă, incluse la loc important toate aceste insule, puncte de atracție deosebite, care cunosc un mare afliș de vizitatori, cu tot ceea ce antrenează aceasta pe plan economic.

Jugoslaviei socialiste concentrează eforturile diverse. Fiecare republică iugoslavă care are ca zonă limitrofă litoralul și-a dezvoltat în această privință. Cadrul de ansamblu, potențialul existent ca și perspectivele în această privință fac și obiectul unui „macroproiect” de studii științifice, de cercetări complexe privind stadiul actual și direcțiile mari de dezvoltare a acestei regiuni.

Studiile respective au în vedere cele mai variate domenii: amenajarea localităților, căile de acces spre litoral, perspectivele mijloacelor de transport, problemele asigurării producției energetice, cele marientabile culturii agricole, caracteristicile microclima-

valuri, aflit de propice pentru acoperirea casare cheiuri străvechi și-au schimbă infățisarea. Local lor a fost luat de geometria danelor și a construcțiilor înscrise în patrimoniul demnitate efectuate au sporit considerabil capacitatea unor porturi ca Rijeka sau Split. La acestea se adaugă noul porturi construite sau cele în curs de construcție, cum este portul Bor. Santeierele navale de pe coasta Adriaticii au cunoscut o dezvoltare și mai impunătoare în anii socialismului, devenind producătoare de vase de mare tonaj, principala sursă de export de pe continent. Industria construcțiilor navale, ramură-cheie a economiei iugoslave, a căpătăt o asemenea extindere, aici ca și situaț Jugoslavia ca a cinea țară din lume exportatoare de nave.

CORESPONDENȚA DIN R.S.F. JUGOSLAVIA

străbate Adriatică cu o viteză de 7 kilometri pe fanctonulă — dezvoltarea plantei și deci condiția esențială a existenței acestor animale și vegetale, este inestibilă, bureții, coralii colorați alcătuiesc o frescă mirifică a adăncurilor din preajma tărîmului adriatic. Principalele elemente constituite însă multiplele specii de pești care populează această zonă maritimă, deopot nepuzabil de materiale primă pentru industria alimentară. În golfulul Mai Ston, nu departe de Dubrovnik, se cultivă de secole o specie de stridie comestibilă, „moușca de Ston”, care, prin conținutul de minerale și gama de vitamine recent identificate în laboratoarele de analiză, este „tonic” natural miraculos, cu efecte excepționale în vindecarea anemieiilor de tot felul, în redarea energiei în tratarea cefalei și unor afecțiuni ale aparatului digestiv. În momentul de față se lucrează la amenajarea unor „crescătorii” menite să asigure o producție industrială a acestei specii de mouște. Proiecte asemănătoare există și în legătură cu o serie de alge comestibile, a căror cultivare poate fi deosebit de rentabilă.

Preocupările pentru valorificarea complexă a resurselor economice ale Adriaticii s-au desfășurat și se desfășură pe planuri multiple. Inventarierea posibilităților existente, identificarea altora noi, evaluarea pe care o necesită contribuția acestor resurse la dezvoltarea economiei

specific fiecărei „enclave” a litoralului, problema asigurării cantităților de apă potabilă necesară, amenajarea localităților, implicațiile economice ale construiții căii ferate și ale celui de perspectivă.

Cînd se evocă preocupările de pînă acum în privința dezvoltării industriei turistice pe litoral, este pe bună dreptate amintit Proiectul Adriatică de Sud”, început în urmă cu cîteva ani și soldat cu rezultate pozitive importante. O continuare a acestuia o constituie „Proiectul Adriatică de Nord”, definitivat recent și care va îngloba Dalmația septentrională, pînă la extremitatea cea mai de sus a litoralului sloven. „Proiectul Adriatică de Nord” este compartimentat pe 12 planuri urbanistice alcătuite în mod practic 12 capitale ale unui plan regional privind o zonă care cuprinde o populație de 1.300.000 de locuitori. Latura economică a turismului constituie un obiectiv principal al acestui plan.

„Malul iugoslav al Adriaticii, cu golfului lui adinci, liniștite, e profund marcat de una din cele mai vechi indelincituri de „comerț exterior” ale omenirii: transportul maritim și traficul de mărfuri. Meserie tradițională, astăzi ea a devenit un factor economic capital pentru întreaga dezvoltare a țării.

Dinamismul anilor construcției socialiste a conferit litoralului Adriaticii, din acest punct de vedere, valori noi, esențiale. In golfuluri naturale săpate de

TRAGEDIA CELOR DE PRISOS

• 5 500 000 oameni care nu au de lucru în S.U.A. • Tineretul — victima nr. 1 • „Sinteți prea calificați pentru noi” • Samsarii „exportului de creiere” • După 20 de ani de laborator științific, spălător de vase într-un restaurant • O întrebare crucială: „De ce sîntem neputincioși să transformăm armele și gloanțele în piine, iar bombele nucleare în filtre?”

Ojelari concediați de la uzina siderurgică din Gang (statul Indiana) așteptînd să primească ajutorul de șomaj

răspunsul telefonic, a doua zi. După trei zile de așteptări m-am hotărât să telefonez eu. „A. d. Schiller” mi-a răspuns o voce de la celălalt capăt al firului. „Scuzați, am omis să vă surs ieri. Știți, noi credem că sinteți mulți prea calificați pentru posturile care au totuși intimplător liber și care dv. nu vă poate oferi nici o perspectivă, nici un viitor”. Am pus receptorul pe furtună, înaintea mea care îmi sugurama vocea să mă determine să-l „multiplicăm” cum se cuvîne pentru așazisa grijă care o arăta pentru viitor și perspectivele mele.

Am fost și pe la alte companii. Acestea nu m-au angajat pentru că se cereau unele cunoștințe complete de pregătire mea. Și așa a trecut un an.

Intr-una din zile, fiica mea Cathy, în vîrstă de 8 ani, auzise că nu mai avem nici un ban în casă, că autoritșimul pe care intenționam să-l vindem ne-a fost furat, a șos din poștetă sa ultimii 10 cenți și mi l-a întîns. Au pîdit o lacrimă. Cînd am refuzat politicos să-i accept, Mi-cu se temea că nu cumva eu și pur și fi înțeles gestul ei nobil pentru că imi putea oferi numai 16 cenți.

Fiind specialist în computere, lucrînd ani de zile cu microse-cund, cu miliarde și milioane, cu cifre la puterea 32, ar trebui să rămîn insensibil la cifre și statistici. Cînd curse înă în ziare și 5 MILIOANE SOMERI SAU 6 LA SUTA DIN FORȚA DE MUNCA VĂ INTR-UNA DINTRE ACESTE CIFRE OAMENI VIU, cu familii, copii care pot și vor să muncească, dar nu sînt acceptați. Le cunosc nevoile și le ghicesc aspirațiile.

Fiecare zi este pentru mine o zi nouă, plină de speranțe și decepții. Figurile optimiste ale anticîmpării care îmi cuprînd mințea dimineața înainte de a porni spre alte adrese în căutare de lucru sînt temperate de goliciunea ajunsă pînă la disperare a scriorilor pline de eşecuri repetate. Și așa trec zilele, lunile.

Nu puțini din cei concediați au plecat cu familiile în alte țări, 60.000

din Massachusetts, a fost concediat după 21 de ani vechime în aceeași companie. Nu credea că a rămas vreo firmă din brașna mea de aci și pînă la New Jersey, la care să nu mă fi adresat în scris sau verbal pentru a-mi găsi de lucru. Am găsit doar slujbe temporare, de a-l înlocui pe cel plecat și concediat. În timpul liber am frecventat cursurile de specialități în computere, cărora le făcea reclamă televiziunea, dar cînd să mă angajez în noua meserie începuse deja concedierile și în acest domeniu.”

Mulți veterani ai frontului muncii nu se pot încă împăca cu gîndul că societatea pe care au servit-o ani și chiar zeci de ani de zile li consideră acum indestabilizabili. „Ei, scrie revista „Parade”, se duc în fiecare zi să-și ocupe locurile în spatele fostelor lor birouri, pe cînd nimic nu s-ar fi schimbat în viața lor. Participă la ședințele de producție, cu toate că nu li se dau nici un fel de probleme de rezolvat, îmi primizu împreună cu foștii lor colegi și părăsesc birourile și laboratoarele odată cu celălalt. La sfîrșitul lunii, după zina în care se dau salariile, realitatea devine pentru ei mult pregnantă de suportat. De obicei, după un asemenea șoc, cei mai mulți rămîn la casele lor.”

Judah Landes, medic la clinica de psihiatrie din Mid, California, declara la un colocolu pe tema „Inginerii în Pentagonului și concedierile”: „Sportiva numărului șomerilor are repercusiuni dintre cele mai grave asupra vieții sociale. Divorțurile cauzate de conflictele între în familiile ca urmare a lipsurilor și necazurilor au crescut în ultimul an în proporție de sută la sută. Numărul cazurilor de boli mintale și al simucderilor a atîna proporții alarmante în rîndurile acelorora căror li se refuză dreptul de a munci”. — „Vă puteți închipui dv. ce înseamnă pentru un cercetător care a lucrat în laborator timp de 20 de ani să se trezească deodată spînd

pregătirea mea, poate nu mi-ăs fi dat seama de opresiunea care apăsă asupra muncitorilor și femeilor. Dar acum știu că trebuie să fiu eu o slujbă care să aibă un sens religios — așa cum mi se oferă din filantropie. Dar patronii americani au pentru femei numai posturi de dactilografe și litere. Or, facultatea nu m-a pregătit pentru asemenea slujbe.”

Mary Kate Cooney, în vîrstă de 23 de ani, originară din Chicago, absolută a facultății de filozofie, face reflexii pe marginea felului cum a fost primită la oficiul de ajutorare a șomerilor din marel oraș: — „Situația prin care am trecut a fost îngrozitoare, inumană, spunea ea. Cei care te chestionează pentru a constata dacă ai sau nu dreptul la ajutor se poartă ca niște zîbri. Ne-am dus la oficiu pentru că nu am avea capacitatea sau ambiția de a munci, ci pur și simplu pentru că economia capitalistă nu are nevoie de noi. Dacă capitalismul nu este în stare să dea de lucru tuturor, nu se poate să nu te gîndești la o economie care are potențialul și creativitatea de a folosi munca fiecărui membru al societății.”

Tineretul american se simte de aceea tot mai instrînat de societatea care îi refuză dreptul la o existență onestă. Confrunțați cu aspre realități sociale, tinerii constată că „societatea bunăstării generale”, „capitalismul popular”, „lumea liberă” nu sînt decît sloganuri pe care voia le dezumfla ca pe niște baloane de săpun.

C. ALEXANDROAIE

„Și astfel vă facem cunoscut că am reînnoit contractul de... marea, redactată în termenii lapidari, săpatorali pe o hirtie imaculată, împunctată de grăji și expectații într-un pic de culoare roz, încaerată să fie citită mai îngustătoare, aminind destinatarului ei de inflație, depreună, majorarea dobinzilor, îngustarea pletului de desfacere a produselor întreprinderii, scăderea profiturilor etc.

— Ei, care mamevază o miliard de dolari, imi vorbesc mie, care am 4 guri de hrînă, de înflăcăte și cumpura costul vieții? Este o ipocizie. Ce știu ei ce înseamnă a-adevărata greutăți? — spunea în replică, plin de minie, William Roberts, din Detroit, concediat de la firma din uzinele de asamblare ale unui din.

„Nota se încheie cu următoarele cuvinte, în care... menii nu-și poate pune nici cea mai timidă speranță: „Dacă vom avea din nou nevoie de serviciile dv. vă vom înștiința.”

În prezent 5.500 oameni așteaptă zădărnice, asemenea înștiințare de reluare a lucrului din partea întreprinderilor de la care au fost concediați. În marea lor majoritate sînt muncitori și tehnicieni. Ei cercează zilnic rubricile din ziare cu oferta de serviciu. Dar, numai ca să-ți mîrire a scrierile vertiginose a numărului de anunțuri de acest fel, ziarului din Washington au interesat, în anul 1971, pierderi în valoare de peste 22 milioane de dolari. Birourile de plasare sînt arhiplombate cu cereri, ca de altfel și oficiile de plată a ajutoarelor de șomaj, precum și societățile filantropice.

Iată câteva cifre concludente: la 5.500 muncitori și tehnicieni sînt șomeri. În stadiul Connecticut au fost concediați din timpul muncii 8,5 la suta din salarii, majoritatea din industria electronică și aerospațială. În Massachusetts, unul din fiecare 5 ingineri este șomer.

În Seattle, statul Washington, din 8 muncitori unul este șomer. Uzina „Mack Truck”, care fabrică motoare, sisteme de transmisie și distribuție pentru camioane, a concediat 40 la suta din muncitori, tehnicieni și ingineri în ultimele 10 luni. „Fairchild-Hiller”, care produce părți și piese de schimb pentru avioane, avea, în 1969, 4.900 muncitori, iar în prezent funcționează cu numai 1.200. În Los Angeles, leagăna tehnologiei spațiale americane, peste 200.000 de muncitori cu calificare superioară au fost concediați din industria aerospațială. „In timp ce cosmonauții fac călătorii interplanetare, o însemnată parte a acelor care au construit vehiculele lor sînt șomeri acasă. Cărbunile încrucișate așteaptă la cozile terminabile să-și primească ajutoarele de șomaj („The Sunday Star”).

Accesă încă se consideră terfici pentru că, de bine de rău, tot mai primesc un ban. Majoritatea covârșitoare a șomerilor însă nu mai beneficiază de asemenea ajutoare. Mulți muncitori au fost concediați înainte de a-și fi putut plăti toate ratele pentru diverse servicii sau părăte pe credit. Acum se află în situația de a le vinde în pierdere și, cu bani obținuți, abia dacă pot acoperi imprumutul. Alții, neputîndu-și plăti primele de asigurare, ratele pentru casă, mobilă, spitale, au renunțat la contractele încheiate, riscînd a pierde totul în caz de boală sau de incendiu. Ziarele sînt pline de anunțuri de vânzare de case, autoturisme, mobilă, provenind în covârșitoare lor majoritate de la cei rămași fără slujbe.

Șomajul lovește greu în diferite categorii de intelectuali. Pe această parte a Atlanticului, peste 200.000 de oameni de știință, cercetători, ingineri și medici sînt șomeri. Companiile în gazele „supracalificate” și refuză să-și angajeze decât în multe cazuri ar avea nevoie de priceperea și talentele lor.

Cazul lui Raymond Schiller, specialist în computere din West New York, statul New Jersey, este tipic în ce privește situația, starea de spirit și încercările prin care trec „oamenii de prisos” ai Americii de astăzi. După primirea plicului roz, scria Schiller în „Washington Post”, reacțiile oamenilor sînt dintre cele mai diverse. Cei care așteaptă să fie concediați își spun: „Bine că a căzut această sabie a lui Damocles pentru a-mi curma coșmarul. Știam că o să vină”. A doua zi însă devin și mai disperși ca înainte, gîndindu-se la al cot șomer — cel al căutătorilor. Alții, care se consideră „șiguri” pe posturile lor, printru care se afla și Schiller, cînd primese plicul, cred la început că trebuie să fie vorba de o eroare. Cînd însă li deghid și vîd negru pe alb, scriu cu litere mari, numele și prenumele lor, nu-și cred ochilor. Și atunci își spun: „Am muncit douăzeci de ani la această companie. Nu am avut concedii medicale, obituri sau absențe. De ce tocmai eu? De ce mi se cuvîne o asemenea răsplătă pentru constiințiozitatea cu care am servit alțiia anii compania?” Si-apoi revenind la realitate, își spun: „Trebuie să-mi găsească o nouă slujbă”. Incepe căutarea. Micile economii se irtosec pe trenuri, avioane, postă și telefoane, pentru că refuză să creadă că experimentul și inalta lor calificare s-au transformat peste noapte în piedici și dezavante în calea reincaierii lui. Se gîndește că în curînd se va găsi cineva care să-l bage în seamă. Unii înclină să creadă că este o situație trecătoare. „Si eu, spunea Schiller, am crezut la început același lucru. Zilnic moraliții fii scade, stabilitatea psihică începe să se clatine și te tot întrebi „de ce societatea nu mai are nevoie de bra-

din Massachusetts, a fost concediat după 21 de ani vechime în aceeași companie. Nu credea că a rămas vreo firmă din brașna mea de aci și pînă la New Jersey, la care să nu mă fi adresat în scris sau verbal pentru a-mi găsi de lucru. Am găsit doar slujbe temporare, de a-l înlocui pe cel plecat și concediat. În timpul liber am frecventat cursurile de specialități în computere, cărora le făcea reclamă televiziunea, dar cînd să mă angajez în noua meserie începuse deja concedierile și în acest domeniu.”

Mulți veterani ai frontului muncii nu se pot încă împăca cu gîndul că societatea pe care au servit-o ani și chiar zeci de ani de zile li consideră acum indestabilizabili. „Ei, scrie revista „Parade”, se duc în fiecare zi să-și ocupe locurile în spatele fostelor lor birouri, pe cînd nimic nu s-ar fi schimbat în viața lor. Participă la ședințele de producție, cu toate că nu li se dau nici un fel de probleme de rezolvat, îmi primizu împreună cu foștii lor colegi și părăsesc birourile și laboratoarele odată cu celălalt. La sfîrșitul lunii, după zina în care se dau salariile, realitatea devine pentru ei mult pregnantă de suportat. De obicei, după un asemenea șoc, cei mai mulți rămîn la casele lor.”

Judah Landes, medic la clinica de psihiatrie din Mid, California, declara la un colocolu pe tema „Inginerii în Pentagonului și concedierile”: „Sportiva numărului șomerilor are repercusiuni dintre cele mai grave asupra vieții sociale. Divorțurile cauzate de conflictele între în familiile ca urmare a lipsurilor și necazurilor au crescut în ultimul an în proporție de sută la sută. Numărul cazurilor de boli mintale și al simucderilor a atîna proporții alarmante în rîndurile acelorora căror li se refuză dreptul de a munci”. — „Vă puteți închipui dv. ce înseamnă pentru un cercetător care a lucrat în laborator timp de 20 de ani să se trezească deodată spînd

pregătirea mea, poate nu mi-ăs fi dat seama de opresiunea care apăsă asupra muncitorilor și femeilor. Dar acum știu că trebuie să fiu eu o slujbă care să aibă un sens religios — așa cum mi se oferă din filantropie. Dar patronii americani au pentru femei numai posturi de dactilografe și litere. Or, facultatea nu m-a pregătit pentru asemenea slujbe.”

Mary Kate Cooney, în vîrstă de 23 de ani, originară din Chicago, absolută a facultății de filozofie, face reflexii pe marginea felului cum a fost primită la oficiul de ajutorare a șomerilor din marel oraș: — „Situația prin care am trecut a fost îngrozitoare, inumană, spunea ea. Cei care te chestionează pentru a constata dacă ai sau nu dreptul la ajutor se poartă ca niște zîbri. Ne-am dus la oficiu pentru că nu am avea capacitatea sau ambiția de a munci, ci pur și simplu pentru că economia capitalistă nu are nevoie de noi. Dacă capitalismul nu este în stare să dea de lucru tuturor, nu se poate să nu te gîndești la o economie care are potențialul și creativitatea de a folosi munca fiecărui membru al societății.”

Tineretul american se simte de aceea tot mai instrînat de societatea care îi refuză dreptul la o existență onestă. Confrunțați cu aspre realități sociale, tinerii constată că „societatea bunăstării generale”, „capitalismul popular”, „lumea liberă” nu sînt decît sloganuri pe care voia le dezumfla ca pe niște baloane de săpun.

C. ALEXANDROAIE

străbate Adriatică cu o viteză de 7 kilometri pe fanctonulă — dezvoltarea plantei și deci condiția esențială a existenței acestor animale și vegetale, este inestibilă, bureții, coralii colorați alcătuiesc o frescă mirifică a adăncurilor din preajma tărîmului adriatic. Principalele elemente constituite însă multiplele specii de pești care populează această zonă maritimă, deopot nepuzabil de materiale primă pentru industria alimentară. În golfulul Mai Ston, nu departe de Dubrovnik, se cultivă de secole o specie de stridie comestibilă, „moușca de Ston”, care, prin conținutul de minerale și gama de vitamine recent identificate în laboratoarele de analiză, este „tonic” natural miraculos, cu efecte excepționale în vindecarea anemieiilor de tot felul, în redarea energiei în tratarea cefalei și unor afecțiuni ale aparatului digestiv. În momentul de față se lucrează la amenajarea unor „crescătorii” menite să asigure o producție industrială a acestei specii de mouște. Proiecte asemănătoare există și în legătură cu o serie de alge comestibile, a căror cultivare poate fi deosebit de rentabilă.

Preocupările pentru valorificarea complexă a resurselor economice ale Adriaticii s-au desfășurat și se desfășură pe planuri multiple. Inventarierea posibilităților existente, identificarea altora noi, evaluarea pe care o necesită contribuția acestor resurse la dezvoltarea economiei

specific fiecărei „enclave” a litoralului, problema asigurării cantităților de apă potabilă necesară, amenajarea localităților, implicațiile economice ale construiții căii ferate și ale celui de perspectivă.

Cînd se evocă preocupările de pînă acum în privința dezvoltării industriei turistice pe litoral, este pe bună dreptate amintit Proiectul Adriatică de Sud”, început în urmă cu cîteva ani și soldat cu rezultate pozitive importante. O continuare a acestuia o constituie „Proiectul Adriatică de Nord”, definitivat recent și care va îngloba Dalmația septentrională, pînă la extremitatea cea mai de sus a litoralului sloven. „Proiectul Adriatică de Nord” este compartimentat pe 12 planuri urbanistice alcătuite în mod practic 12 capitale ale unui plan regional privind o zonă care cuprinde o populație de 1.300.000 de locuitori. Latura economică a turismului constituie un obiectiv principal al acestui plan.

„Malul iugoslav al Adriaticii, cu golfului lui adinci, liniștite, e profund marcat de una din cele mai vechi indelincituri de „comerț exterior” ale omenirii: transportul maritim și traficul de mărfuri. Meserie tradițională, astăzi ea a devenit un factor economic capital pentru întreaga dezvoltare a țării.

Dinamismul anilor construcției socialiste a conferit litoralului Adriaticii, din acest punct de vedere, valori noi, esențiale. In golfuluri naturale săpate de

străbate Adriatică cu o viteză de 7 kilometri pe fanctonulă — dezvoltarea plantei și deci condiția esențială a existenței acestor animale și vegetale, este inestibilă, bureții, coralii colorați alcătuiesc o frescă mirifică a adăncurilor din preajma tărîmului adriatic. Principalele element

Primire la Consiliul de Miniștri

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Ion Păun, a primit vineri după-amiază pe T. P. Singh, secretar în Ministerul Agriculturii și Alimentației al Indiei...

Ministrul comerțului exterior, Florin Pavelescu, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor...

Ministrul comerțului exterior al U. R. S. S., Nikolai Patolicev, a părăsit Capitala

Ministrul comerțului exterior al Uniunii Sovietice, Nikolai Patolicev, care a semnat la București Protocolul comercial dintre România și Uniunea Sovietică pe anul 1972...

oaspetele a fost salutată de Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, de membri ai conducerii unor ministere și alte persoane oficiale.

Cronica zilei

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Cornel Mănescu, a primit o scrisoare prin care noul ministru al afacerilor externe al Danemarcei, K. B. Andersen...

centrale olandeze pentru promovarea comerțului, au fost primite, vineri dimineață, de Președintele Popa...

Plecarea unei delegații române în Republica Guinea

Vineri, o delegație guvernamentală română, condusă de Florian Dănilache, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul transporturilor și telecomunicațiilor...

neez asupra agresiunii imperialiste din 22 noiembrie 1970. Din delegație fac parte Virgiliu Radulian, adjunct al ministrului învățământului...

vremea

Teri în țară: Vremea s-a încălzit, mai ales în estul țării unde la ora 14 temperaturile au urcat până la 17 grade în Bacău...

riabil. Vântul a suflat potrivit. Temperatura maximă a fost de 15 grade. Timpul probabil pentru zilele de 21, 22 și 23 noiembrie este în țară: Vremea va fi în general închisă...

Numirea noului ambasador al României în Republica Zambia

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Aurel Ardeleanu a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Zambia...

Membrii delegației comerciale olandeze, condusă de Sidney Van der Bergh, președintele Camerei

Reînnoiți-vă abonamentul pentru anul 1972 la ziarul "SCINTEIA" Abonamentele se primesc în toate oficiile și agențiile P.T.T.R. de la orașe și sate, factorii poștali, difuzorii de presă din întreprinderi și instituții.

ÎN EDITURA POLITICĂ AU APĂRUT: "FORMAREA ȘI PERFECȚIONAREA CADRELOR DE CONDUCERE" Edwin Glaser: STĂTELE MICI ȘI MILOCII ÎN RELAȚIILE INTERNAȚIONALE C. Iacobovici-Boldișor: METODE MODERNE DE DETERMINARE ȘI ANALIZĂ A PREȚULUI DE COST

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

TENIS DE MASĂ (feminin) PROGRESUL (aseară 5-2 cu Epitok) ÎN SEMIFINALELE C. C. E. Echipele campioane de tenis de masă ale Ungariei și României - Epitok Budapesta și, respectiv, Progresul București - s-au întâlnit aseară în sala Progresul din Capitală într-o atrăgătoare confruntare oficială...

MÎINE, ÎN CAPITALĂ Epilog la sezonul ciclist Conform obiceiului - împus, se întinde, de starea vremii - anul competițional la ciclism se încheie cu campionatul național de biciclocros. În ultimele săptămâni, alergătorii noștri, indiferent dacă sînt specialiști ai probelor de șosea sau ai celor de velodrom, și-au continuat activitatea...

OPINIA PUBLICĂ DIN JAPONIA CERE

Garanții clare privind denuclearizarea Okinawei TOKIO 19 - Corespondentul Agerpres, Fl. Tulu, transmite: Începând de vineri dimineață, la Tokio și în întreaga Japonie se desfășoară largi acțiuni de protest împotriva votării forțate în Comitetul pentru Okinawa al Camerei Reprezentanților...

Concurs pentru elevi la patinaj viteză Patinoarul Floreasca din Capitala va găzdui mine, cu începere de la ora 8, un interesant concurs de masă la patinaj viteză, rezervat elevilor băieți și fetei între 7 și 14 ani...

ÎN CITEVA RÎNDURI În turneul internațional masculin de volei (rezervat selecționatelor studențesci) de la Praga, reprezentativa Cehoslovaciei a înțeles cu scorul de 3-1 (15-5, 13-15, 15-11, 13-7) echipa Politehnicii Galați. În celelalte două jocuri ale zilei, selecționata R. D. Germane a dispus cu 3-0 (15-8, 15-6, 15-9) de formația Ungariei...

O întâlnire sub semnul dezvoltării continue a prieteniei și colaborării frățești În același timp, intensificarea schimbărilor tehnice și științifice contribuie la o mai bună cunoaștere reciprocă, la întărirea prieteniei dintre popoarele română și iugoslavă...

viata internațională

AMBASADORUL ROMÂNIEI LA HANOI PRIMIT DE TOVARĂȘUL TRUONG CHINH HANOI 19 (Agerpres). - Truong Chinh, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam...

Largă dezbatere asupra Directivelor privind dezvoltarea socialistă continuă a R. P. Polone

Au mai rămas puține zile pînă la deschiderea lucrilor Congresului al 6-lea al Partidului Muncitoresc din Polonia, eveniment de o deosebită însemnătate și cu o semnificație profundă în viața comunistilor...

viata internațională

AMBASADORUL ROMÂNIEI LA HANOI PRIMIT DE TOVARĂȘUL TRUONG CHINH

Largă dezbatere asupra Directivelor privind dezvoltarea socialistă continuă a R. P. Polone

PERU Noi măsuri ale guvernului privind întărirea controlului de stat în economie

În legătură cu situația de la frontiera indo-pakistaneză

Șomajul în creștere

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT NUMĂRUL SOMERILOR A CRESCUT CU 365 000

viata internațională

PATRIOTII KHMERI LA 8 KM DE PNOM PENH

PNOM PENH 19 (Agerpres). — Situația militară a administrației de la Phnom Penh continuă să se agraveze. După cum amintim agențiile internaționale, în decursul ultimelor zile, forțele patriotice khmere de rezistență au lansat atacuri fulgurante asupra unităților regulimului Lon Nol, frontalul luptelor apropiindu-se până la 8 km de capitală. Patrioții continuă presiunea puternică asupra aeroportului Pochentong din capitala cambodgiană.

Totodată, continuă acțiunile forțelor khmere de rezistență pe întreg teritoriul țării. În noaptea de miercuri spre joi, orașul Prey Veng, situat la circa 35 km de Phnom Penh, a fost puternic bombardat cu rachete și tunuri.

Comuniștii italieni — solidari cu lupta poporului vietnamez!

ROMA 19. — Corespondentul Agerpres, transmite: Ziarul „Unita” anunță că la Paris a avut loc o întâlnire între o delegație a Partidului Comunist Italian, condusă de Enrico Berlinguer, secretar general adjunct al P.C.I., cu ministrul Xuan Thuy, șeful delegației R.D. Vietnam, și cu Nguyen Van Thien, adjunctul șefului delegației Guvernului Revoluționar Provisoriu al Vietnamului de Sud, la tratativele de la Paris, privind Vietnamul. Cu acest prilej, tovarășul Berlinguer a reafirmat solidaritatea deplină a comuniștilor italieni cu lupta Republicii Democratice Vietnam și a tuturor patrioților vietnamezi împotriva continuării agresiunii americane.

COOPERAREA INDUSTRIALĂ — FACTOR STIMULATOR PENTRU COMERȚUL EUROPEAN

GENEVA 19 (Agerpres). — La Palatul Națiunilor din Geneva continuă lucrările sesiunii a XX-a a Comitetului pentru dezvoltarea comerțului.

Numerosi delegați au subliniat importanța deosebită pe care o prezintă cooperarea industrială pentru stimularea și diversificarea comerțului pe plan european.

Luând cuvântul, reprezentantul român, Victor Aldea, a relevat lărgirea cooperării industriale dintre România și țările membre ale Comisiei economice pentru Europa, pe baza rezoluției adoptate în cadrul Conferinței aflate în desfășurare la Cernăuți, egalității în drepturi și avantajului reciproc. Vorbitorii au subliniat necesitatea de a se elabora un ghid privind redactarea contractelor comerciale în domeniul industrial, care ar ușura încheierea tranzacțiilor în acest domeniu. El a relevat utilitatea construirii unui centru de cooperare industrială, în cadrul Comisiei economice O.N.U. pentru Europa.

Lințiile directoare fundamentale ale politicii externe a țării noastre, extinderea și adâncirea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, fructificarea colaborării cu țările dezvoltate industrialmente, dezvoltarea relațiilor cu toate statele lumii, fără deosebire de orientare, în spiritul coexistenței pașnice, și-au găsit expresii elovente și în manifestările consumate în bogatul calendar al acestei săptămâni.

Ca fapte glorioase pentru precupărea României de a da un conținut tot mai fructuos raporturilor strinse cu toate statele socialiste, de a intensifica necelată colaborarea economică și tehnică și în scopurile științifice și tehnice se înscriu prezența simultană la Moscova și Phe-nian a doi dintre vicepreședinții Consiliului de Miniștri, în timp ce la București se afla ministrul comerțului exterior UR.S.S. Sînt întâlniri prietenoase, cu caracter de lucru, în care satisfacția față de progresele realizate până în prezent se îmbină cu concluziile pozitive privind posibilitățile de a adânci și pe mai departe colaborarea româno-sovietică și, respectiv, româno-coreeană, în cele mai fertile domenii ale economiei, — așa cum se desprinde și din prevederile concrete ale acordurilor semnate cu aceste prieteni. Creșterea însemnată stabilită pentru 1972 a volumului de schimburi cu UR.S.S., primulul partener comercial al țării noastre, depășirea — prin proiectul cooperării în producție — a prevederilor menționate pentru acest an în Acordul comercial de lungă durată, astfel încât pentru prima oară este întrecut nivelul de un miliard de ruble, oglindesc în mod concludent cursul ascendent și diversificarea relațiilor reciproce de colaborare economică dintre Republica Socialistă Românie și Uniunea Sovietică, dau expresie prieteniei frățestre dintre popoarele români și sovietici.

În aceeași direcție, a întâlnirilor, pe planuri multiple, a prieteniei și colaborării, se înscrie și anunțată vizită în țara noastră a președintelui Iugoslaviei, Iosip Broz Tito, la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, confirmând încă o dată continuitatea sistematică și caracterul alt de fructuos al contactelor și consultărilor româno-iugoslave la cel mai înalt nivel; aceluiași proces larg și în creștere și este apropiată vizita în România a ministrului de externe al R.P. Ungare. Asemenea evoluții sînt salutate cu sentimente de satisfacție de către poporul român, ele fiind de natură să întărească și mai mult relațiile de prietenie și bună vecinătate, în concordanță cu interesele reciproce și re-

BELGRAD Sedința comună a Prezidiului R. S. F. I. și a Consiliului Executiv Federal

BELGRAD 19 (Agerpres). — După cum informează agenția Tanjug, la Belgrad a avut loc vineri, sub conducerea președintelui Iosip Broz Tito, ședința comună a Prezidiului R.S.F.I. și a Consiliului Executiv Federal.

La ședința au participat Mialko Todorović, președintele Adunării Federale, Stane Dolan, președintele în funcție al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.R. Dusan Petrović, președintele Consiliului Central al Uniunii sindicalelor din Iugoslavia și președinții tuturor consiliilor executive republicane și provinciale.

În ședință Iosip Broz Tito a prezentat o informare cu privire la rez-

ultele vizite pe care le-a făcut în S.U.A. și Canada, la convorbirile pe care le-a purtat în Marea Britanie, precum și în legătură cu vizitele făcute anterior în Iran, India și Republica Arabă Egipt.

Aprobind expunerea și aprecierile președintelui republicii — menționate-a agenția — Prezidiul R.S.F.I. și Consiliul Executiv Federal au relevat că rezultatele vizitelor în aceste țări reprezintă o contribuție însemnată la colaborarea bilaterală, pe multiple planuri și la politica menținerii păcii și stabilității în lume, pe baza colaborării echitabile și respectului reciproc între state.

Convorbirile dintre reprezentanții celor două state germane

BERLIN 19. — Corespondentul nostru, St. Deju, transmite: La 18 și 19 noiembrie, a avut loc cea de-a 29-a rundă a convorbirilor între reprezentanții guvernului R. D. Germane și ai guvernului R.F.G. de la Bonn. Delegația R.D.G. a fost condusă de secretarul de stat la Consiliul de Miniștri, Michael Kohl, iar delegația R.F.G. de secretarul general al Cancelariei federale, Egon Bahr.

Comunicat de publicității men-

ționează că, în mai multe domenii esențiale, s-au obținut progrese. În cursul celei de-a 29-a întâlniri, reprezentanții celor două state germane au discutat despre încheierea unui tratat privind transporturile între R. D. Germană și Republica Federală a Germaniei și a unui tratat privind transportul de tranzit.

Următoarea întâlnire a fost fixată pentru 24 și 25 noiembrie, la Bonn.

BONN Congresul extraordinar al Partidului Social-Democrat

BONN 19 (Agerpres). — În cadrul unui congres extraordinar al Partidului Social-Democrat din R. F. a Germaniei, cancelarului Willy Brandt, președintele acestui partid, a apreciat ca obiective importante ale politicii externe de pace în Europa printr-o conferință de R.F.G. cu UR.S.S. și Polonia, precum și încheierea unui tratat cu Cehoslovacia. O caracteristică importantă a anului viitor, a spus vorbitorul, o vor constitui eforturile pentru reglementarea relațiilor cu R. D. Germană. Ca o altă perspectivă de viitor, cancelarul a relevat pregătirea de către guvernul său a unei conferințe europene de securitate și cooperare, subliniind în mod expres necesitatea participării la o asemenea conferință a S.U.A. și Canadei.

La congres a rostit o cuvîntare și Karl Schiller, ministrul economiei și finanțelor, care a menționat ca obiective ale politicii economice a guvernului în anul viitor aparțin Republicii Federale de faptul inflaționiste, care ar ușura încheierea tranzacțiilor în acest domeniu. El a relevat utilitatea construirii unui centru de cooperare industrială, în cadrul Comisiei economice O.N.U. pentru Europa.

În continuare lucrările, congresul a adoptat cu o majoritate covârșitoare de voturi o propunere adresată guvernului de a se proceda la o revizuire a procentului maxim al impozitului pe venit de la 53 la sută, cit este în prezent, la 60 la sută. Agenția D.P.A. Bâșcilor și să fie revizuită și adoptată în noia opoziției ministrului federal al economiei și finanțelor, Karl Schiller.

Congresul a adoptat, de asemenea, o propunere a organizației P.S.D.G. din districtul Hessa-sud de a se introduce rata progresivă generală asupra impozitului pe venit. În scopul îmbunătățirii echității fiscale, prin această propunere, fracțiunea social-democrată din Bundestag este chemată să examineze posibilitățile de treceri în viață a unei asemenea politici.

O altă rezoluție adoptată de congres cu mare majoritate de voturi exprimă sprijin pentru lupta reventivă a sindicatului metalurgicilor din landul Baden-Württemberg și condamnă poziția patronatului. Rezoluția apreciază că situația din industria metalurgică a landului (în care urmează să fie decaștate luni o grevă a celor 600 000 de muncitori) este una „pozitivă mișcătoare” a patronatului.

prezentînd, totodată, contribuții concrete la cauza generală a apropiierii și uniunii țărilor socialiste.

Înfrunzind consecvent această linie, România își extinde, în același timp, relațiile cu toate statele, indiferent de orientarea socială, de dimensiunile geografice sau potențialul uman și material, clădind aceste raporturi pe acele valori, principii și norme de drept și morală internațională, care reprezintă fundamentele la înțelegerea unui climat de înțelegere și încredere pe arena mondială. Comunicatele comune la încheierea vizitelor în țara noastră a premierului Republicii Singapore și a ministrului economiei și finanțelor al Franței sînt documente care concretizează, în mod glărios, această orientare. Aceluși cadru și se circumscriu și con-

ținuturile purtate la Paris de ministrul afacerilor externe al României, Vizitele în Austria și Japonia, în sprînzul delegațiilor ale Marii Adunări Naționale completează contururile politico-geografice ale unui dialog ce își lărgeste mereu aria de cuprindere și care urmărește consolidarea procesului de destindere, stabilirea unor relații internaționale de stimă și respect reciproc.

Adăugîndu-se interesului față de opera istorică pe care o realizează poporul român prin edificarea unei societăți noi, moderne, multilaterale dezvoltate, promovarea unei astfel de politici externe ridică pe cote tot mai înalte prestigiul României socialiste pe meridianele lumii. Mărturie concludente ale acestui interes și acestui prestigiu le constituie și apariția, la scurte intervale de timp, în R.F.G. și în Brazilia, a unor volume cuprinzînd ample selecții din cuvîntările, articolele și interviurile tovarășului Nicolae Ceaușescu, care se adaugă unui sir de apariții similare în numeroase alte țări. Mesajul de pace și colaborare pe care poporul român, prin glăvorul exponențial sau cel mai autorizat, îl adresează celorlalte popoare, se face astfel auzit în tot mai multe colțuri ale lumii.

CRONICA INTERNAȚIONALĂ

Telegrame de presă de pe fronturile de luptă din Indochina au anunțat, în această săptămînă, importante succese ale forțelor patriotice. În Cambodgia, unitățile Frontului Național khmer au ajuns în imediată apropiere a capitalei Phnom Penh, din care lovituri forțelor pe care se sprijină regimul marionetă Lon Nol, în prezent, peste optzeci din teritoriul cambodgian au fost curățate de trupele acestui regim aservit interesele imperiale. În

Dezarmarea este o problemă a tuturor popoarelor

Dezbaterile din Adunarea Generală a O. N. U.

NEW YORK 19. — Corespondentul nostru, C. Alexandroiu, transmite: Adunarea Generală a O.N.U. dezbate în prezent propunerea Uniunii Sovietice privind convocarea unei conferințe mondiale de dezarmare. Reprezentantul permanent al Iugoslaviei la O.N.U., Mojsov, a subliniat că problema dezarmării nucleare și convenționale este o chestiune de importanță universală. De aceea, este logic ca la soluționarea ei să participe toate statele, pe picior de egalitate deplină. Aceasta înseamnă că interesele tuturor statelor să fie reprezentate în toate fazele negocierilor și consultărilor asupra dezarmării. Această idee a fost evidențiată și de reprezentantul Canadei, Ignatieff, care a arătat că orice conferință mondială de dezarmare trebuie să fie parta a tuturor țărilor care sînt afectate de dezarmare depuse în cadrul O.N.U.

Reprezentantul Mongoliei, Erdem-beg, a apreciat că a sosit timpul ca Adunarea Generală a O.N.U. să adopte o hotărîre pozitivă în problema

convocării unei conferințe mondiale pentru dezarmare, care ar da posibilitate guvernelor statelor interesate de a avansa noi idei și propuneri și a scoate în relief măsurile ce se impun a fi luate în vederea realizării unui acord în această chestiune vitală.

Reprezentantul Cehoslovaciei, Zdenek Kernic, a declarat că dezarmarea este o problemă a tuturor popoarelor, iar realizarea ei este o chestiune ce interesează toate țările, indiferent de sistemul lor social și de mărimea teritoriului lor.

Reprezentanta Liberiei, Brooks-Randolph, a arătat că statele nenucleare trebuie să li se creeze posibilitățile de a contribui la formularea obiectivelor dezarmării, intrînco în eventualitatea unui conflict armat, în ultimă instanță, vor suferi cel mai mult.

Dezbaterile asupra acestui punct al ordinii de zi a Adunării Generale

„SÎNT NECESARE MĂSURI CONCRETE PENTRU PREGĂTIREA CONFERINȚEI GENERAL-EUROPENE”

• Intervenția delegatului țării noastre, în cadrul conferinței europene a loșilor combatanți și membri ai mișcării de rezistență

ROMA 19. — Corespondentul nostru, L. Falcato, transmite: La Palatul Congreselor din Capitala Italiei, continuă lucrările conferinței europene a loșilor combatanți și membri ai mișcării de rezistență, dedicate securității, colaborării și păcii.

Luînd cuvîntul în cadrul discuțiilor generale, Nicolae Guina, președintele Comitetului foștilor luptători antifasciști din România, a spus: „Întîlnirea se încadrează prin lărgă în participare și preocupările tot mai insistente ale popoarelor și ale cetățenilor politici, ale personalităților de frunte din Europa, în căutarea și realizarea unui sistem de securitate a continentului nostru. El a relevat activitatea desfășurată de România pentru dezvoltarea raporturilor cu țările europene, contribuția ei la cauza destinderii și securității pe continent. Considerînd că a venit timpul pentru a se trece la măsuri concrete, practice, de pregătire a conferinței general-europene — a spus el — noi credem că toate eforturile trebuie orientate pentru a convinge și impune guvernelor să acționeze în această direcție.

PENTRU ELIBERAREA TUTUROR DEȚINUȚILOR POLITICI DIN SPANIA!

ROMA 19. — Corespondentul nostru, N. Puica, transmite: Un grup de soții ale deținuților politici din Spania a sosit în Italia pentru a denunța opiniei publice adevărata natură a amnistiei acordate de Franco.

În cadrul mai multor întâlniri avute cu reprezentanți ai conducerii unor partide italiene, soțiile deținuților politici spanioli au făcut cunoscut textul unui apel, în care se spune că în Spania se află în închisori peste 1500 de prizonieri politici, că amnistia nu a fost valabilă pentru nici unul dintre condamnații în urmasura „poziției mișcătoare” a patronatului.

reia țara noastră s-a pronunțat, după cum se știe, în mod consecvent. O astfel de rezolvare, corespunzînd intereselor popoarelor din această regiune, ar sprijini, în același timp, salutul cu satisfacție a numeroșilor și securității în lume, fiind limpede că de pe urma perpetuării stării de beligeranță în Orientul Apropiat nu au de câștigat decît cercurile imperialiste, care urmăresc să cufuse și să alimenteze desensinșele și focarele de război pentru a-și menține și consolida dominația.

În fine, se cuvine a fi consemnată atenția acordată în Comitetul politic al Adunării Generale dezbaterilor pe marginea raportului privind consecințele economice și sociale ale cursului înarmării și cheltuielilor militare, înlocuit ca urmare a unei inițiative a țării noastre. Numeroși

Vietnam de sud a fost spulberat o întregă rețea de puncte fortificate ale saigonezilor. Cit de lipsită de perspective este încercarea forțelor intervenționiste de a impune o soluție pe calea armelor, rețese că prinosiță dintr-o statistică publicată în aceste zile în ziarul „Le Monde”: din 1965 și pînă astăzi războiul de agresiune din Vietnam și din celelalte țări ale Peninsulei Indochina a costat bugetul S.U.A. potrivit recunoșterilor oficiale, peste 98 miliarde dolari, cifră pe care un document al Senatului nord-american o apreciază mult mai ridicată.

În aceste condiții se explică nemulțumirea de amplă reverberare stîrnite în rîndurile opiniei publice americane și internaționale de anulul Casei Albe, prin care, paralel cu intenția de a se retrage un nou eșalon de soldați americani din Vietnam, s-au făcut cunoscute planurile de menținere pe termen nedefinit a unor „forțe reziduale”. Imediat după acest anunț, o serie de senatori s-au pronunțat din nou pentru retragerea totală a trupelor americane, recunoscîndu-se că aceasta este, așa cum au subliniat în repetate rînduri reprezentanții autentici ai poporului vietnamez, singura cale de a obține o soluționare reală a conflictului. Este, de altfel, mai mult decît concludent că pentru prima oară în perioada postbelicului Senatului S.U.A. a respins proiectul global de „ajutor” pentru strănitate din care „partea leului” era destinată tocmai sprijinirii militare a regimului marionetă din Peninsula Indochina.

Reflectînd starea de spirit a marii majorități a opiniei publice americane, ostilă continuării războiului, aceste evenimente vin să confirme că unica soluție o reprezintă încetarea agresivității și retragerea trupelor de intervenție, recunoșterea dreptului popoarelor vietnameze, khmer și laotian de a-și decide de sine stătător destinele. Este un drept care se afirmă astăzi pe întreg globul, ca o cerință esențială a statizării păcii și încrederei, a unor raporturi echitabile între toate națiunile.

Romulus CAPESCU

COMUNICAT cu privire la vizita în Franța a ministrului afacerilor externe, Corneliiu Mănescu

La invitația ministrului afacerilor externe francez, Maurice Schumann, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliiu Mănescu, a făcut o vizită în Franța între 15 și 19 noiembrie. În timpul vizitei, ministrul afacerilor externe al României a fost însoțit de Vasile Ghiga, adjunct al ministrului, și de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

După convorbirile oficiale, desfășurate la Paris, în zilele de 15 și 16 noiembrie, ministrul român al afacerilor externe a vizitat unele departamente franceze și a avut întâlniri cu diverse personalități.

Vizita se înscrie în cadrul contactelor româno-franceze, care au căpătuit generalului de Gaulle în România în 1968 și a vizitei președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, în Franța, din iunie 1970.

Ministrul afacerilor externe al României a fost primul de președintele Franței, Georges Pompidou. El a avut, de asemenea, o întvedere cu ministrul afacerilor culturale, Jacques Duhamel.

Convorbirile dintre ministrul afacerilor externe al României, Corneliiu Mănescu, și ministrul afacerilor externe al Franței, Maurice Schumann, s-au desfășurat în spiritul prieteniei și al stimei reciproce care caracterizează relațiile româno-franceze. Ele au permis examinarea stadiului relațiilor bilaterale și trecerea în revistă a principalelor probleme internaționale de interes comun, în deosebi a problemelor europene. Convorbirile au permis să se constate existența unei largi identități de vederi între cele două țări, în speacial în ceea ce privește problemele legate de conferința general-europene și cooperarea în Europa. Cei doi miniștri au exprimat speranța că această conferință, la care să participe în condiții de egalitate, toate țările interesate, va putea fi convocată încă în cursul anului viitor; ei au reafirmat, în această perspectivă, atașamentul lor față de principii enunțate în Declarația româno-franceză din 14 iunie 1970, respectîndu-se principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, integrității teritoriale și cooperării reciproce avantajoase, care trebuie să guverneze relațiile între state, independente de regimul lor social.

Convorbirile au fost consacrate, de asemenea, temeiurilor relațiilor bilaterale. Cele două părți s-au feliicitat pentru progresele înregistrate în cadrul schimburilor și cooperării economice dintre România și Franța. Părțile au exprimat satisfacția lor față de rezultatele lucrărilor sesiunii

de lucru, sinceră și convorbirilor vor fi continuate la o dată ce va fi stabilită ulterior.

AGENTILE DE PRESĂ TRANSMIT:

**O delegație a Partidului
celor ce Muncesc din Viet-
nam și a guvernului R.D.V.,**
condusă de Fam Van Dong, membru al Biroului Politic al C.C. al partidului, președintele Consiliului de Miniștri, va sosi astăzi în China pentru o vizită oficială. În China, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și a guvernului R.P. Chineze.

**La Casa prieteniei din
Moscova** a avut loc, vineri, o seară festivă, consacrată vieții și creației marelui compozitor român George Enescu. Personalitatea lui Enescu a fost evocată de scriitorul sovietic Irakli Andronikov, vicepreședintele al conducerii centrale a Asociației de prietenie Sovieto-Române, și de muzicologul Ruf Letell. Au fost prezentate apoi lucrările lui George Enescu, interpretate de muzicieni sovietici, laureați ai concursurilor „George Enescu”.

Reprezentantul R.P.D. Coreene în Comisia militară de armistiții de la Panmunjon a protestat împotriva violărilor repetate, în ultima vreme, a acordurilor de armistițiu de către partea adversă care încearcă să introducă în zona demilitarizată, și chiar și pe teritoriul R.P.D. Coreene, spioni și oameni înarmați, precum și arme și echipament în scopuri diversioniste. O telegramă A.C.T.C. reprezentantului R.P.D. Coreene a denunțat, de asemenea, introducerea de către Statele Unite a unor noi cantități de armament în Coreea sud, fapt care, împreună cu cele arătate mai sus, contribuie la încordarea situației.

Reprezentanții UR.S.S. și S.U.A. au avut o nouă întvedere în cadrul celei de-a șasea runde a tratativelor pentru limitarea înarmărilor strategice (S.A.L.T.). Următoarea întâlnire va avea loc 23 noiembrie, la ședința delegatului sovietic.

La Rothenburg a luat sfîrșit cea de-a patra rundă a convorbirilor preliminare dintre reprezentanții R.F. a Germaniei și R.S. Cehoslovaciei cu privire la normalizarea relațiilor. Discuțiile, relevat comunicatului final, s-au desfășurat într-o atmosferă de lucru, sinceră și convorbirile vor fi continuate la o dată ce va fi stabilită ulterior.

Comisia pentru alocatii bugetare a Senatului S.U.A. a aprobat un amendament propus de liderul majorității democratice, Mike Mansfield, privind retragerea, pînă la 15 iunie 1972, a 60 000 de miliarde de dolari, sinceră și convorbirile vor fi continuate în Europa occidentală.

a IV-a a comisiei mixte guvernamentale, care a avut loc la București între 9 și 15 noiembrie și față de hotărârile adoptate cu acest prilej în vederea intensificării cooperării. Ambele părți au subliniat importanța pe care o acordă dezvoltării și aprofundării schimburilor culturale, științifice și tehnice dintre România și Franța.

Cele două părți și-au exprimat satisfacția față de rezultatele vizitei în Franța a ministrului afacerilor externe, Corneliiu Mănescu, și au evidențiat contribuția acestei vizite la dezvoltarea fructuoasă a relațiilor româno-franceze, în interesul ambelor popoare, și au afirmat că cooperarea în Europa și în lume. Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România a adresat ministrului francez al afacerilor externe, Maurice Schumann, o telegramă oficială în România. Invitația a fost acceptată cu plăcere, data vizitei urmînd să fie fixată ulterior.

DEJUN OFERIT DE R. MAȘU IN CINSTELE MINISTRULUI DE EXTERNE ROMÂN

PARIS 19. — Corespondentul nostru, P. Diaconescu, transmite: Vineri la Paris, ministrul afacerilor externe al României, Corneliiu Mănescu, a fost oaspetele directorului general al UNESCO, René Maheu, care a oferit un dejun în onoarea sa în saloanele Palatului UNESCO, în compania ambasadului Constanta Filitan, ambasadorului Republicii Socialiste România la Paris, ambasadorului Pompiliu Macovei, delegatul permanent al României la UNESCO, membri ai ambasadei noastre și ai Presedinției Republicii, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, generali, șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la Paris, oameni de cultură și artiști, ziaristi. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, René Maheu și Corneliiu Mănescu au rostit toasturi.

Ambasadorul României la Paris, Constantin Filitan, a oferit o recepție în saloanele ambasadei, în onoarea ministrului afacerilor externe al României, Corneliiu Mănescu. Au participat ministrul afacerilor externe al Franței, Maurice Schumann, Bernard Lafay, secretar de stat, inalte personalități politice de la Presedinția Republicii, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, generali, șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la Paris, oameni de cultură și artiști, ziaristi. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, pretenescă.

Seara, ministrul afacerilor externe al României, Corneliiu Mănescu, și persoanele care l însoțesc au părăsit Franța, îndreptîndu-se spre patrie.

Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, Li Sien-nien, vicepremier, și Pai Sian-kuo, ministrul comerțului exterior, au avut o întvedere cu cinei Rosca, ministrul comerțului exterior al Finlandei, și cu membrii delegației guvernamentale finlandeze, care se află într-o vizită la Pekin, anunță Agenția China Nouă. Toate cele două părți se arată de acord privind schimburile comerciale pe anul 1972 între R. P. Chi- neză și Finlanda. Cei doi miniștri ei comerțului exterior au subliniat, cu acest prilej, că sporirea și diversificarea a volumului schimburilor comerciale în ambele direcții.

Comunicat italo-austriac.
Agenția italiană A.N.S.A. transmite comunicatul publicității la încheierea întvederilor avute la Roma de președintele Austriei, Franz Jonas, cu președintele Giuseppe Sgarbi și alți conducători ai Italiei. Cei doi șefi de stat conștră că organizarea Conferinței asupra securității europene ar putea contribui într-un mod important la instaurarea unui climat de încredere în Europa, în ameliorarea raporturilor înk toate popoarele conțocate la consolidarea securității și păcii.

**O nouă experiență nucle-
cuară** a fost efectuată la 18 noiembrie într-o regiune din vestul R.P. Chineze, anunță agenția China Nouă. Guvernul chinez declară că nouă că niciodată și în nici un fel de împrejurări China nu va fi prima care să facă uz de arme nucleare. Guvernul chinez declară că nu va folosi în nici un fel de împrejurări și poporul chinez doresc ca întotdeauna să lupte împreună cu celelalte popoare și țări iubitoare de pace din lume pentru interzicerea completă și distrugerea totală a armelor nucleare.

**Grupul cercurilor econo-
mice din Tokio,** care se află în-
tr-o vizită în China, a fost primit de Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, Li Sien-nien, vicepremier, și Wan Kuo-chuan, vicepreședintele al Asociației de prietenie China-Japonia. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire prietenoasă, menționată-a agenția China Nouă.

La Ulan-Bator a fost marcate printr-o ședință solemnă, implicînd o 50 de ani de la întemeierea primei instituții științifice mongole și 10 ani de la întemeierea Academiei de științe a R. P. Mongole. Au participat Jumiaghin Tedenbal, președinte al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, și alți conducători de partid și de stat. A prezentat un raport B. Sirendib, președintele Academiei de științe. La adunare a luat parte, printre oaspeții străini, Radu Voinea, secretar general al Academiei Republicii Socialiste România.